

פתיח

הסטטוס 'אזרח וותיק' תואם את גיל הפרישה מעבודה: אצל נשים - 62 ואילו גברים - 67. המחוקק הגדיר שורה של זכויות להן זכאי אזרח או אזרחית מתוקף היותם וותיקים ואפילו הקצה משרד ממשלתי לטובת העניין. אני מברך על החוק הנ"ל ובטוח שהוא עושה צדק עם אזרחים שתרמו למען מדינתם. יחד עם זאת, כמי שהולך ומתקרב אל גיל הפרישה, אני חושב שהאבחנה המגדרית צריכה להבחן מחדש וזאת לאור העובדה שחלק לא מבוטל מן הציבור, בעיקר גברים, יוצא לפנסיה מוקדמת או פורש מסיבות מוצדקות אחרות. בלי להכנס למורכבות הנושא, נראה לי שעדיף לקבוע קריטריון גילאי אחיד של אזרח וותיק שיחול על נשים וגברים כאחד במקום אבחנה מיגדרית הנהוגה כיום.

**והיא שעמדה לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו
אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם**

המילים המהדהדות הללו שכולנו מכירים היטב מליל הסדר המסורתי, הן פיוט הנכלל בהגדה של פסח ומדבר על הצלת עם ישראל על ידי הקדוש ברוך הוא מכל אויביו. מילים אלה, יש מי שכורך אותן בהקשרים עכשוויים אקטואליים כמו פרשת הגרעין האיראני, רצח יהודים בבית כנסת בצרפת ומה לא. השיר הולחן לאחרונה בידי יונתן רזאל ומבוצע יחד עם יעקב שוואקי. הביצוע המופלא והעדין של הפיוט הזה עורר בי, כמו ברבים אחרים, התרגשות עצומה והוכיח עד כמה מילים תמימות, לכאורה עכשוויות, עשויות לרגש. כמוכן שהיה מי שהחליט למנף את הניגון, ושם ברקע הקליפ את תמונותיהם של צוררי ישראל לדורותיהם, למען יראו וייראו. אני מסתפק בביצוע המרהיב כמות שהוא, וכל ההקשרים האקטואליים הנוספים הם בעיניי מיותרים.

חג פסח שמח ואביבי!

אבנרן

סדר פסח על מדוכת הפילוג

מתוך אסיפה כללית אשדות יעקב מיום 29/3/1952

האסיפה הקודמת כי אחרת הועדה לא תוכל לפעול.

לוריה – אני מציע לקבל את הצעת ועדת התרבות.

אליהו – אני נגד הגרלה. בעניינים עקרוניים אנחנו צריכים לעמוד בתוקף אבל זה עניין חולף.

אהובה – בשביל מה דרשנו קודם את חדר האוכל? עכשיו זה מתקבל כנסיגה ורתיעה. ולהבא צריך לדעת על מה עומדים.

גפני – אני תמהתי מדוע נלחמו על חדר האוכל ואני בעד האנגר.

מנחם ג. – אני נמצא בקרב ולא חושב על סדר.

הרצל – אני בעד הגרלה. אני מעוניין שזה יהיה בחדר האוכל מבחינת העבודה במטבת. ובכל זאת אני מסכים בעד ההגרלה כי זו הצעה הגיונית וצריך לפעמים לקבל הצעה מהצד השני אם היא הגיונית.

שמעון שניפר – חברים רבים היו מהתחלה בעד האנגר. לא היתה כל מלחמה בינתיים.

נחמה ערפלי – הגרלה היא ויתור הכי גדול. אנו צריכים להחליט על מה שאנחנו רוצים ואני בעד האנגר.

יוסף ר. – אני חושב שקרתה טעות הערב, כי אילו היינו דנים בסעיף השני היינו בודאי נמנעים מכל הדיון הזה. וחדר האוכל חשוב לנו מאד. אני מציע לדון עכשיו בסעיף השני ואחר כך נצביע על הסעיף הזה אם יהיה עוד צורך בזה.

הצבעה: מי בעד הצעת האסיפה הקודמת – 5
מי בעד הצעת ועדת התרבות – 38

הוחלט לערוך את הסדר באנגר.

יש קשיים רבים בקשר עם סידור חג הפסח. חשבנו שנשכנע את הצד השני שאנו צריכים לחוג בחדר האוכל ולא הצלחנו.

זלמן פ. – בשם ועדת תרבות: יש יסוד להניח שאם שני הצדדים (מפ"ם ומפא"י-א.ר.) יתקשו, אי אפשר יהיה לקיים את הסדר. בוועדת התרבות סיכמנו שאנו מוכרחים לחוג השנה את הפסח מבחינה חברתית. אנו מתנגדים להגרלה. אנו מציעים לקיים את הסדר באנגר כי לדעתנו יהיה לנו שם יותר נוח. במקרה שתקבל הצעה אנו מציעים לא להגביל את הצד השני לגבי הגדלת חדר האוכל. נוסף לכך אנו מציעים לצד השני שהקישוט בחדר האוכל יעשה במשותף או ע"י הסכם איתנו. אם הם יקבלו זאת, הרי לא יהיו קשיים ואם לא נגביל אותם בקישוט חדר האוכל רק לערב הראשון. כי חדר האוכל משמש את כל הציבור.

חנן רייכמן – לדעתי צריכה להיות הגרלה. ביחס לסעיף האחרון במקרה שחדר האוכל יהיה ברשותם – אני מקבל את הצעת ועדת התרבות.

גרשון קורן – הנימוקים נגד הגרלה: בעצם ההסכמה להגרלה יש הכרה בשוויון זכויות בינינו. מצד שני אין אנו מעוניינים בחדר האוכל לסדר ולכן איננו מעוניינים בהגרלה. אם תהיה התעקשות בעניין זה מצד החברים נהרוס את כל החג, לא רק את ליל הסדר מכוון שהתכנית למשך כל השבוע היא משותפת ואם תהיה מרירות בעניין זה – לא נוכל לקיים את התכנית של כל השבוע.

זקצר - החלטה צריכה להיות שיקיימו את הסדר ואת ההכרעה על המקום למסור לוועדה ולמזכירות.

הצבעה: הוחלט לפי הצעתו של זקצר, ברוב קולות.

גרשון קורן – אני נגד ההצעה של זקצר כי לדעתי יש לתת לציבור לבקר את החלטה

ממנהל הקהילה

אגף החינוך והספורט וגיוורא אסתרי - מנהל מחלקת הספורט. הצגנו את הצורך שלנו בשיפוץ של מגרש הכדורסל ומגרש הטניס. המטרה שלנו היא מתן תשובה לקהילה באמצעות מגרש בו מתרחשת פעילות קבוצתית, מגרש למשחקי טניס ומגרש שייתן תשובה למשחקי כדורסל של ילדים צעירים יותר שמשחקים ביחידים, בזוגות. המועצה מכירה בצורך שלנו. אנו נהייה הראשונים להיות מופנים לקרן המתקנים לספורט. נקווה לאות.

הסדרת היחסים. בעקבות התייחסויות חברים באסיפת "נוף אשדות", נקיים השבוע ישיבה משותפת של ועדי ההנהלה להוספת שני סעיפים המתייחסים למבנה ההנהלה המשותפת המוצעת ולעדכון תקנון האגודה. לאחר מכן יגיע הנושא לאסיפת הקיבוץ ובהמשך לקלפי משותפת.

"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", כך, כל שנה, יש לשאול עצמנו מה המשמעות של הצינון הזה.

אני ממקומי היום, מבקש לראות את היציאה ממצריים - יציאה מעבדות לחירות, כיציאה אל קבלת חופש הבחירה. האכזר שבחירויות.

כי בצידה יש גם לקיחת אחריות על התוצאות, כניסה לעבדות של לקיחת אחריות.

יש המסרבים לקחתה ומאשימים בנסיבות החיצוניות את אי יציאתם ממצריים, את בחירתם שלא לעזוב את העבדות הנוחה, את "סיר הבשר".

אז אנחנו, באשדות, מאחלים לעצמנו שיגדל מעגל האנשים בתוכנו - חברים ושאינם חברים, אנשים שיהיו נכונים לצאת מעבדותם אל המרחב בו הם לוקחים אחריות ישירה על עצמם, על זולתם, על הסביבה בה הם חיים.

ככל שהמעגל גדול, כך החברה טובה יותר. דואגת לעצמה ומשרתת את זולתה.

חג לנו שמח. דורון

פסח. חג אביב. אביב של שרב ושל סופות רעמים בודדות. כבר שעון קיץ. הימים מסתיימים מאוחר. ימים של אור.

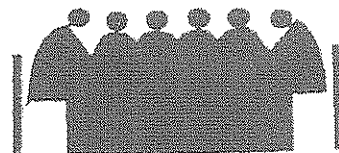
החל מה 1/4/15 עם יציאת עדי לחופשת לידה ייקחו לידיהם עמר ויערה שני את **המושכות של תרבות הקהילה.** נאחל לשניהם יחד ולחוד ולנו, המשך של תרבות עשירה, המשך פיתוח הדיאלוג בינינו, חברי קהילת "נוף אשדות", תושבי אשדות יעקב איחוד.

מתחם הפנאי. השבוע התכנס צוות שכלל את: ניב לישי- יו"ר עדי גל - רכזת פיתוח קהילתי, אופיר רובין, דקל ערוסי, אורית סטולרו, משה אריאלי (ועדת מתאר), דורון רוזנבלום - מנהל קהילה, לבחון את הצעת האדריכלית שלומית שלמה לשצ"פ המרכזי בהרחבה כולל התייחסות לפעוטות. התכנית הוצגה. בתום הדיון הוחלט לכנס את תושבי ההרחבה על מנת לשמוע את עמדתם בטרם הצגה לקבלת החלטה באסיפת "נוף אשדות". **נתכנס לאחר הפסח ביום ב' ה- 13/4/15 בשעה 20:00 במועדון.**

המועדון שופץ. פותח את שערינו. המועדון ישמש אותנו באירועים ציבוריים קהילתיים-ממוסדים וחברתיים. המועדון נועד גם לתת תשובה אפשרית לחברים להתכנס לאירוע חברתי פרטי (בתשלום). האגודה הקהילתית שכרה את שירותיה של אילנה פולק חברת הקיבוץ על מנת לתת שירות (מינימלי, בשלב זה) לחברים ולקהילה במועדון. תשובה שעשויה להתרחב ככל שיגבר השימוש בו. נקווה שכך יהיה ונוכל לקבל כולנו שירות איכותי.

הגינה הקהילתית. הצוות מוביל הכולל את עטי אלטר, איה בקיש, אור פרחי, מוישי מנטל הכריז על פתיחה. הגינה הקהילתית נולדה. זה קרה ב-30/3/15. הערוגות מסומנות, ההשקייה מסודרת, 40 משפחות נרשמו והגיעו הציבו שלטי שמות וצבעו בירוק את הערוגות בעזרת שתילי הירקות שהובאו. ההשקייה משותפת. בהצלחה מוריקה.

מגרש הכדורסל. השבוע נפגשנו עם יוסי ורדי - ראש המועצה, עפרה פייקוב - מנהל

במועצת הקהילה ובאסיפה

ביקורת בנושא תשתיות. בהשתתפות דודו איתן

הוחלט – מאושרת ביקורת בנושא תשתיות בקיבוץ.

רשמה: סמדר ערך: דורון

באסיפה

פרוטוקול אסיפה מספר 2.2015 מה 18/3/15 על סדר היום:

1. עמית אורלנד - מנהלת עסקים ומנהלת כספים.
3. סיכום לוג לשנת 2014
4. סיכום אגדה לשנת 2014

הוחלט:

1. עמית אורלנד לניהול עסקים וכספים. התקבלה ההצעה להצביע באסיפה. הוחלט – מאושר.
2. סיכום לוג לשנת 2014 אושר ביצוע תכנית 2014. ברכות ללוג על הביצוע. יו"ר הקיבוץ - שמוליק לשם והמזכיר - דורון רוזנבלום ברכו את יוני שיינין על ניהול במשך עשור של 'לוג', על ההצלחות ועל התמורות.

3. סיכום אגדה לשנת 2014 אושר ביצוע תכנית 2014. ברכות למנש שלום על תוצאות מצויינות. מנש נשא דברי פרידה מרגשים.

רשם: דורון

פרוטוקול מועצת קהילה 5.15 מ- 26/3/13

בית משפחתי משותף לקיבוצי אשדות. מוזמנת עדה חזן (רכזת איכות חיים)

בשנת 2016 משרד הבריאות מציב דרישות חדשות במסגרת פרוגרמה לשדרוג שמחייבות את הבית שלנו לבצע השקעות של מאות אלפי ₪ כדי שיהיה בית סיעודי באחריות משרד הבריאות.

המסקנה: נאלץ החל מ-1/2017 לסגור את בית אחדות במתכונתו הנוכחית.

ישנן שלוש אפשרויות להמשך:

1. עפ"י בחירת החבר והמשפחה ללא תשובה אשדותית ממוסדת.
2. המשך הפעלת הבית הסיעודי ע"י חברה חיצונית "גיל עוז" (באמצעות משקיע חיצוני).
3. הקמת בית משפחתי: מוסד שדייריו חברי אותו קיבוץ וקרובי משפחה של חברי הקיבוץ בלבד. אופיו נקבע ע"י החלטות הקיבוץ והוא נמצא באחריותו הבלעדית של אותו הקיבוץ. כמו כן, ניתן לשכן בבית עד 2 דיירים חיצוניים (כולל חברי קיבוץ אחר).

הוחלט:

המלצה על בית משפחתי בשיתוף עם המאוחד.

התניה: הבית הסיעודי במתכונתו הנוכחית נכון. נוכל להמשיך ולהפעילו רק אם משרד הבריאות ירד מהנחיותיו להוצאת מאות אלפי שקלים על מנת לקבל רישיון הפעלה, או שגיל עוז יסכימו להשקיע את דרישות משרד הבריאות (כולל באמצעות משקיע חיצוני).

יובא לאסיפה.

פסח תשע"ה

עושים קהילה

בין פורים לפסח

מועדון בית קרפ - היסטוריה

לצעירים שביניכם נזכיר שפתיחת ה"מועדון לחבר" הראשון בקיבוץ, בבית קרפ ב-1960. הייתה מצד אחד מכה לפשטות ולצניעות שהיו מסמלי הקיבוץ של אז, ומצד שני – חגיגה.

מכה לפשטות משום שהייתה שם "מכונת אספרסו" שהייתה עד אז אחד מסמלי העיר והבורגנות הקפיטליסטית, היה שם את עיתון הערב "מעריב" (אחד לכל הקיבוץ) שנחשב לסמל עירוני צהבהב ועוד. כמה חטאים כמו עיתון "לאישה" ו"העולם הזה" ובכלל, אנשים באו לשם רק כדי לעסוק בהבלי העולם ולא בדברים עקרוניים או יצרניים, כמו אותם דברים בהם עסקו בקיבוץ עד פתיחת ה"חטא".

ומצד שני – **חגיגה**, חגיגה לחברים שהבינו שעבודה זה לא הכל בחיים ושמותר ליהנות מכוס קפה טוב, מקצת מחשבה קונפורמיסטית - "העולם הזה" ואפילו מסתם סיפורים - "לאישה" ומותר לשבת סתם כך ולשחק דומינו, דמקה ושח.

המועדון המה מחברים וילדים (אני), היה שם מיזוג אויר וריהוט חדיש, היו עוגיות טעימות ונעמי כץ (אמא של אסתר שימרון וניצה כהן) שרתה את הבאים בנועם וחיבבות.

במשך השנים, כשהקיבוץ התבגר נשחקה מעט תדמית המועדון, והיה נדמה שהוא התייתר: את "עיתון הערב" קיבלה כל משפחה הביתה, לבתים נכנסו קומקומים חשמליים שאפשרו לשתות קפה בבית, אח"כ הוכנסו לבתים גם מזגנים, הדירות גדלו ולא צריך ללכת למועדון כדי לזכות בקצת נחת, יש את זה בבית. לאט לאט ירד המועדון מחשיבותו עד שנסגר, נזנח ושימש אולמון לכל מיני אירועים. פרטיים וקיבוציים, עד שהגיע למצב שאפילו לאירועים – אינו ראוי. נכון עשתה הנהלת הישוב הצומח שלנו שאישרה שיפוץ שלו, הרחבה, שדרוג, כדי שיהיה מקום ראוי, לפעילות תרבותית, להתכנסויות משפחתיות ושאר מפגשים.

המועדון שופץ בכספי 'אגדה' שניתנו לכבוד חג ה-90 וכן מכספי האגודה הקהילתית 'נוף אשדות'.

שיפוץ והרחבת המועדון תוכננו ע"י שרהלה רוזנבלום ועדי, תוך התייחסות לקו העיצובי הקיים במועדון והבלטה ושמירה על עבודות האמנות של אריק קורן הקיימות במקום. הביצוע הופקד בידי הנאמנות של מיכה סוסן וצוות עובדיו.

אנחנו מקווים שעכשיו לאחר השיפוץ וההרחבה, המקום ישמש את כלל הקהילה, תהיה בו פעילות ציבורית ענפה וכן יתן מענה לאירועים פרטיים (בר מצוות, בריתות ימי הולדת וכיו"ב).

עלות השכרת המועדון לאירועים פרטיים לתושבי הישוב הינה 300 ₪.

אם הבית של המועדון היא **אילנה פולק** שאחראית על שמירת המועדון ותחזוקתו. ניתן לפנות אליה לתיאום אירועים פרטיים 050-8652338.

מועדון בית קרפ - עתיד

הפתיחה החגיגית של מועדון 'בית קרפ' שהייתה אמורה להיות במוצ"ש האחרון – נדחתה בגלל... משחק כדורגל ששודר בטלביזיה. מקווים ומצפים לפעילות שוקקת.

יריד מכירות פסח

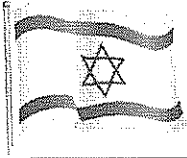
לפני שהמועדון נפתח רשמית, לפני הפסח כבר התקיימו בו: **מכירת מצעים**, סטים מלאים, שמיות חורף, מגבות, כריות, מצעים חלקים, סדינים, ציפות ציפיות ועוד... וגם **מכירת נעליים**.

הגינה הקהילתית

הגינה הקהילתית יצאה לדרך. ביום שני, 15.03.30 התקיים המפגש הראשון בשטח הגינה הקהילתית (באזור הבריכה). כצפוי, הפך המפגש הזה לאירוע תרבותי, חברתי. 45 משפחות הגיעו.

סוף בעמוד הבא

פסח תשע"ה

עושים קהילה - המשך

יום העצמאות

יום העצמאות השנה בסימן - "להיות ישראלי". הערב משותף לשני הקיבוצים. בצאת יום הזיכרון נתכנס לערב המרכזי לטקס וחגיגת יום העצמאות.

המעוניינים להשתתף בריקוד, שירה, הקראה או כל דבר אחר מוזמנים לפנות לעומר ויערה שני.

השנה אנחנו משנים מעט את המבנה הקבוע של ערב יום העצמאות ומיד לאחר האירוע המרכזי תפתח מסיבה לתוך הלילה המתאימה לכל הגילאים עם מוסיקה ישראלית, דוכני מנגל, שתייה והפתעות. (הדוכנים בתשלום)

יום הגבר – Save the date

יום שישי 1.5.15

בתכנית:

טיול ריינג'רים בגליל העליון, ארוחת צהריים מפנקת וסדנת בירה הומוריסטית. עלות למשתתף – 85 ₪.

הרשמה עד לתאריך 19.4 אצל אתי במזכירות או במייל

tarbut.ashdot@gmail.com

המחיר כולל: אוכל נסיעות ופעילות. מובטח יום חוויתי ומהנה, מותאם לכל הגילאים.

רישמו ביומנים:

15.04 – ערב יום השואה

18.04 – מירוץ העצמאות - בואו לעודד

21.04 – ערב יום הזכרון - בחדר האוכל

22.04 – ערב יום העצמאות

29.04 – טיול ותיקים (+70)

1.5.15 - יום הגבר .

8.5.15 – טיול ישובי – יומיים למדבר.

עדי יוצאת לחופשת לידה בתחילת אפריל לחצי שנה.

מחליפים אותה עומר ויערה (זאבי) שני.

מאחלים להם בהצלחה!!

הנהלת התרבות סיפקה את השטח, השתילים, ההשקיה וההנחיה המקצועית. כל משפחה או יחיד קיבלה שטח של כ-10 מ"ר, יצרה לעצמה שלט והשתילה התבצעה במשותף.

מי שלוקח חלק בגינה, שכוללת ירקות ועשבי תיבול למיניהם, תפקידו להגיע לפחות פעם בשבוע לטפל בגינתו, לעשב, לקטוף את היבול וליהנות. ההשקיה (ביצוע בנצי ב"נ) תעשה באמצעות מערכת הטיפטוף ואין צורך בהשקיה פרטנית. התנאי העיקרי להצלחה הוא התמדה!

עדיין קיימות חלקות ריקות בהן ניתן לשתול. משפחות המעוניינות להצטרף מוזמנות לפנות לאיה בקיש 050-7420166 בשאלות חקלאיות או אחרות ניתן לפנות לצוות הגינה: מוישיק מנטל, עטי אלטר ואיה בקיש.

קציר העומר

שרהליה שרון, לא מוותרת לנו, לא נכנעת לפגעי הזמן ודואגת כל שנה שהטקס יתקיים, לפני פסח. מְמַנָּה, מפיקה, מזכירה את התכנית והעסק רץ.

שוק פרוטות

גם השנה התקיים שוק הפרוטות המסורתי בשבת, לפני פסח 28.3.15 בגן השעשועים. דוכני יד 2, מזון ושתייה, דברים יפים ועוד. תודה רבה למארגנות המסורתיות, החרוצות, זוהר יחיאלי ורותם רוז.

ספיחי פורים... של לפני שנה

לפני שנה בפורים שעסק בספורט הודבקו על רצפת חדר האוכל סרטי הדבקה שסימלו מגרשי ספורט.

עם תום החג, דאשתקד ניסו המנקים להסיר את סרטי ההדבקה אך לשווא.

עם חידוש התקרה והתאורה ולכבוד חג הפסח, החליטו שם שצריך לשים לעניין סוף ובעזרת שפכטל מיוחד וסכין יפני התיישבו על הרצפה, גרדו בקפדנות וראה זה פלא – מגרשי הספורט נעלמו. עוד הוכחה לכך שאין דבר העומד בפני הרצון.

פסח תשע"ה

ממשרד התשתיות

'חשמל אשדות יעקב איחוד'

זה השם של חברת החשמל של אשדות. כרגע אנחנו עובדים על החלפת כל מוני החשמל בקיבוץ במונים חדשים בעלי יכולת קריאה מרחוק.

העבודה בעיצומה, ותגמר בסוף חודש אפריל, ולכן ספירת מוני החשמל הבאה תהייה רק בסוף חודש אפריל, ותכלול את חודשים מרץ ואפריל ביחד.

אלו חודשי אביב וצריכת החשמל בתקופה זו היא לא גבוהה במיוחד, ונקווה שחשבונות החשמל לחודשיים האלו יהיו סבירים.

מחירי החשמל ירדו וכבר בחשבונות פברואר אפשר לראות ירידה משמעותית במחירי צריכת החשמל.

מחיר קוטי"ש לחבר עד פברואר היה-0.65 ₪.

מחיר קוטי"ש לחבר החל מ-1.2.15-0.57 ש"ח.

אני יודע שזה כבר נכתב בעלון הקודם, אבל בשורות טובות מן הראוי שיופיעו יותר מפעם אחת.

אחזקת דירות

החורף הגשום מאד גרם לבעיות נזילות קשות במרפסות בקומה השנייה לתוך הדירות בקומת הקרקע.

התופעה חוזרת במספר בתים בשכונת הפרחים, ואנחנו בודקים עם הקונסטרוקטור של השכונה אפשרויות תיקון וטיפול בבעיה בצורה הנכונה והטובה ביותר.

בנוסף טיפלנו בעוד בעיות מקומיות של נזילות בתקופת החורף.

תכנית עבודה לשנת 2015

ישבנו, מנהליי ואני, והכנו תכנית עבודה לתשתיות לשנת 2015. מצורפת התכנית כפי שאושרה לביצוע.

תכנית עבודה - ניהול תשתיות 2015

ביוב:

הכנת תכנית לשיקום ולשיפור מערכת הביוב בקיבוץ (בשיתוף אגודת המים).

מים

הבאת מערכת דודי השמש לידי שימוש מלא והעברת התחזוקה מלאה לרשות החברים.

חלוקת המים לגזרות לצורך פיקוד וניהול גזרתי. כולל ביצוע. (בשיתוף אגודת המים). הורדת פחת המים (ממאה קוב ליום).

חשמל (מנכ"ל חברת החשמל בקיבוץ)

סיום פרויקט הכנסת מערכת החלפת מונים וניהול משק החשמל לצורך קבלת מאזן אנרגיה לפי אמות המידה של רשות החשמל. הגעה לפחת של 3% בקילווט.

עד אמצע 2016 קבלת אישור קבע לחברת החשמל אשדות.

תקשורת- טלפוניה

כניסה לשיפור תשתיות הכבלים בקיבוץ (לקראת סוף השנה). בניית מערכת דרישות עדכנית, הוצאת מכרז, בחירת החברה המבצעת לקראת ראשית עבודה ב-2016.

טיפול בתשתיות מעל הקרקע

ביצוע תכנית התשתיות הרב שנתית ותכנית השקעות 2015.

בדק בית - שיפוצים, בנייה ותיקונים במרחב הקיבוצי (ציבורי ופרטי)

ביצוע הרכיב של הבנייה הציבורית בתכנית התשתיות.

מקלטים

ביצוע הרכיב מתכנית התשתיות, בדיקת מערכות החשמל במקלטים וטיפול בכל הנדרש מבחינת בטיחות ותיקנות מערכות החשמל במקלטים.

פחת מים בחצר

פחת המים בקיבוץ עמד על למעלה מ-100 קוב ליום, וכל נסיונותינו, שלנו ושל אגודת המים, העלו חרס.

סוף בעמוד הבא

ממשרד התשתיות - סוף

דודי שמש

בדוד השמש ישנו פילטר למניעת אבנית בקולט ובדוד.

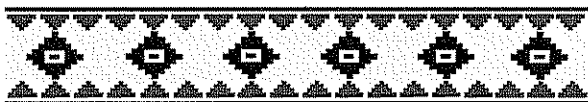
בפילטר ישנו חומר שנקרא סיליפוס, שזהו פוספט הנראה כמו גבישי מלח גסים מאד, ותפקידו לצמצם את היווצרות האבנית שנוצרת כתוצאה מחימום המים במערכת יש צורך להחליף את החומר בפילטר, לפחות פעם בשנה, כדי לשמור על מערכת המים החמים.

עלות החומר לא זולה, אפשר לקנות אותו במשביר לחקלאי באריזה מתוכננת לפילטר אחד, אבל בקניה מרוכזת עלות החומר הרבה יותר זולה.

בעלון הבא ניידע ונמליץ לחברים איך לבצע את מילוי הסיליפוסים בפילטר, שכל כך חיונית לשמירת מערכת החימום.

בברכת חג שמח וכשר!

יוסי בן פורת
מנהלת התשתיות.

בכל דור ורוד

חייב אדם לשאול עצמו

האם לרכוש דור אחרון

או לצאת מעבדות לחריגות.

א. חזן

לאחר סגירה סופית של מערכת המים החמים יכולנו לצמצם את שטח הבדיקה לצנרת המים הקרים בלבד, ובעזרת אגודת המים נמצאו כמה דודי שמש שגורמים לכך שקווים דולפים לתוך האדמה.

התקלות תוקנו, וכרגע עומדים על פחת של 5 קוב ליום שהוא נחשב לפחת מעולה, וכמובן חוסך הרבה כסף לקיבוץ. יש עוד מה לשפר, ואנחנו נמשיך לבדוק ולתקן.

התקנת שעון מים לגינן בלבד

כפי שהבטחנו להתחיל בהפרדת שעוני המים לגינן אחרי גשמי החורף, אנחנו מקיימים, ובימים אלו ממש מתחילים במבצע הפרדת שעוני הגינן.

אנחנו עוברים אצל המשפחות שביקשו, ונותנים הערכת מחיר לשינוי. מחיר בסיס לשינוי עומד על 300 ₪. ברוב הבתים צריך יותר מכך, ולכן העלות תהייה גבוהה יותר. כל משפחה שהעבודה הנדרשת גבוהה ממחיר הבסיס תקבל הצעת מחיר לאישור או ביטול.

כדי להקל את בדיקת הכדאיות, אני מוסיף את מחירי המים החדשים:

- קוב מים לבית- 4.15 ₪.
- קוב מים לגינן- 5.17 ₪.
- אחזקת מערכת המים- 1.65 ₪.
- אחזקת מערכת הביוב- 1.65 ש"ח.
- עלות קוב מים לבית = 7.45 ש"ח.
- עלות קוב מים לגינן= 6.82 ₪.

לחשוב הזה נכנס מרכיב נוסף שנקרא 'אגרת ביוב של המועצה', שעד השנה חוייב בה הקיבוץ, ומשנת 2015 המועצה בעזרת אגודת המים תחייב כל צרכן מים בנפרד באגרה זו. 'צרכן' פירושו - אני ואתה.

עוד לא ברור גובה החיוב ודרך חישובו ע"י המועצה, ולכן אני כרגע נמנע מלזרוק מספרים באויר, הרי את הבחירות כבר עברנו...

לסיכום - כל מי שמעוניין בהפרדת הגינן ממי הבית מתבקש להודיע לחתום מטה בימים הקרובים - לא כולל שבתות וחגים. ואת חשבון הכדאיות... עשו לבד.

דברי הפרידה של מנש מאשדות

נחשפתי לעבודת הנהלה עניינית שמאירה, בונה ויודעת להתרכז בעיקר, יישר כוח.

- אחד הדברים שלמדתי על אשדות שהמערכת הכלכלית או "העגלה הכלכלית" שאשדות נוסעת עליה, הינה "עגלה" מאוד יציבה שנוסעת על דרך המלך בבטחה, "העגלה" נוסעת על גלגלי יציבות של דרך, גלגלי יציבות של כוון ברור ובעיקר היא נוסעת על יציבות ערכית, שמושתת ומתודלקת על גאוות יחידה מקומית

- המערכת הכלכלית של אשדות היא חזקה יותר מכל מנהליה. ממש בימים אלה שמוליק ודורון יוצקים ובונים את היסודות הניהוליים לשנים הבאות. כאחד שמלווה אותם אני מאד מתרשם לטובה מהדרך שזה נעשה, דרך של מחשבה עמוקה שמסתכלת רחוק, בדרך שלוקחת בחשבון את הצרכים העתידיים של אשדות, ומבלי לוותר על הרגישות.

אני מאוד מבין את החששות מהשינוי המערכתי הרחב שישנו אצל החברים, בחלקם גם מגיעים אלי, אני יכול להגיד בביטחון מלא שהמהלך שמוליק ודורון מובילים הוא מהלך נכון ומתבקש ואין לי ספק שהוא גם יצליח ויישא פירות טובים.

שמוליק ודורון שיהיה לכם בהצלחה ותשמרו על זקיפות קומה.

ברמה האישית אני חייב להודות שאני מסיים את עבודתי בת הארבע וחצי שנים באשדות בשמחה, אני כבר מוכוון לאתגר הבא.

סוף בעמוד הבא

מבחינתי זאת אסיפת חברים האחרונה שאני ישתתף בה מעמדת המנהל. אני מניח שאני לא יוכל לוותר על אסיפת הצגת המאזן הקרובה לשנת 2014, דרך המאזן נוכל לראות ולנתח את כל הדברים הטובים שקרו באגדה.

התוצאות הכלכליות של שנת 2014 היו מצוינות בכל קנה מידה, מהשנים הטובות ביותר שהיו לנו באשדות גם במונחים אזוריים. לתוצאות הטובות חברו מס' גורמים, פרמטרים מקצועיים טובים, מקצוענות ומסירות של העובדים ומנהלי הענפים, וגם, לפעמים צריכים את אלילת המזל, שתהיה בצד שלנו, בעיקר בחקלאות.

זוהי הזדמנות טובה להגיד תודה לכל מנהלי הענפים ולעובדים, לעובדות המסורות של הנה"ח הכוללת את החשבות שכר והביטוח - היה לי לעונג רב לעבוד אתכן, לליווי הצמוד של התמחיר והחשבות המדויקת, ובמיוחד לאתי שידעה לאפס אותי מידי פעם הרבה תודה לכולם.

במהלך ה-4 שנים האחרונות נערכו מספר פעולות ושינויים שהובילו לתוצאות כלכליות טובות, אעפ"י שהזכרתי את אלילת המזל, מן הסתם הדברים לא קורים לבדם "ככה מהאוויר", הם קורים כי יש יד מכוונת, יד שמגדירה את הכיוון הברור, ישן הצבת מטרות ויעדים, ובעיקר ישנה דרך. ומי שניווטה והאירה את הדרך בסבלנות, בשקדנות, באמון, בהאצלת סמכויות, במתן עצה טובה בימים קשים ובעיקר במסירות ובמקצועיות רבה זאת תמי היו"ר, כאחד שאמון על המערכת הכלכלית. אני מודע ומכיר בערך תרומתה הרבה לתוצאות הנ"ל ומכאן אני מוסר לך את תודתי, ותודותינו הרבה. לי הייתה הזכות והכבוד לעבוד מתחתיך אבל בעיקר לצידך.

בנוסף לתמי ועל יד תמי, ולפעמים גם מעל תמי, יש את הנהלת 'אגדה' שדואגת שהמערכת הכלכלית תנוע בכיוונים הנכונים,

הטקס יתקיים בכ"ז ניסן תשע"ה

יום רביעי ה- 15.04.2015

חֶסֶדִי אֲמוֹת הָעוֹלָם !

מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה

לוֹ אֲנִי בְּמִקוֹמָם ?

נתכנס בחדר האוכל

כבר משעה 19:45

**נדליק נר זיכרון אישי
עם הכניסה לטקס
לכבד את זכרם של יקירינו,
שנספו בשואה.**

הטקס יתחיל ב – 20.00

פל הציבור מוזמן

ברוריה ולירון

עבודתי המאתגרת כאן באשדות הינה עוד נקודת ציון דרך אישית מאוד חשובה, מהמקום שבאתי ממנו, מדרום לכס (ירדנה), דרך קיבוץ קטן מצפון לכס (תל קציר), עד לעמידה בראש המערכת הכלכלית האזורית של העמק והרמה. אשדות הינה נדבך חשוב וגדול במערכת האזורית.

לכם אשדותים יקרים, תודה רבה מקרב לב על ההזדמנות שנתתם לי להיות חלק מהמערכת הניהולית שלכם.

ולעצמי אני מאחל שהייתי ראוי לנהל אתכם. **תודה רבה לכולכם.**

חג שמח,

מנש'

כנס פלמ"ח ב'בית איל'
אך, פגישה שכזאת...

על הדשא באשדות, לפני 75 שנה צמח "מגש הכסף" של המדינה... והיום כמו שכולם יודעים – 2 אשדות יעקב סוגרים תשעים. שום חג לא יושלם ולא יצלח אם לא נארח באוהלינו את הפלמ"ח. ולפיכך – כנס פלמ"ח –

בשבת אחה"צ – 16 במאי 2015
על הדשא בבריכה באשדות מאוחד ב'בית איל'.

בתכנית:
ברכות, אבטיחים, שירה, ציזבאטים והרבה קפה שחור (או נס).
זקוקים לכל עזרה. מכל סוג. כולם מוזמנים.

אשדות יעקב מאוחד, אשדות יעקב איחוד
בית הפלמ"ח, 'בית איל'
נילי שץ – אשדות יעקב מ. טל: 05202240657

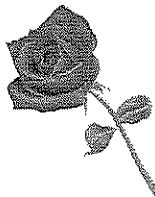
בחינוך החברתי

תכנון קדימה - מיד לאחר חופשת הפסח נעסוק בפעילות הקשורה ליום השואה והגבורה, יום הזיכרון ויום העצמאות. בסוף החודש נתחיל את תהליך התכנון של החופש הגדול. נשמח לקבל רעיונות לפעילות מכל הורה וחבר בקהילה. במהלך חודש מאי נציג את תכנית העבודה לשנה הבאה ובמרכזה גיבוש המטרות והיעדים והמבנה הארגוני של הבתים, כולל המדריכים המובילים. בתחילת חודש יוני, נזמין את כל ההורים להפנינג הרשמה לחופש הגדול ולשנת הפעילות הבאה.

ולקראת ערב חג הפסח, חג החרות = הזכות הבסיסית שלנו כבני אדם. הזכות לחרות = זכות הבחירה. היכולת שלנו לבחור, לקבל החלטה מביאה לביטוי את משמעות החופש והחרות. ביתך עמה יש לנו אחריות לכל החלטה שאנחנו בוחרים תוך הבנת המחיר שעלנו לשלם עליה. מאחל לכולנו שנמשיך להיות חופשיים ובריאים מתוך הבנה עמוקה שיש לנו השפעה גדולה על חיינו וחיי הסובבים אותנו.

בברכת חופשה נעימה וחג שמח!

גיא

מזל טוב
 פאפא ופאמא פאר
 פאניאלה האת צדי עם אבי
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב
 פאפא ופאמא ויונתן ברקאי
 פהולדת הבן
 פאפא ופאמא ושראליק ברקאי
 פהולדת הנכד
 מזל טוב לכל המשפחה!

ילדי החינוך החברתי נמצאים בעיצומה של חופשת הפסח. הדגש בחופשה זו הוא על פעילות תוכן חג הפסח, חג האביב - טיולים ואהבת הארץ, עבודה בגן הקהילתי ופעילות חברתית מגוונת. החופשה החלה בשוק קח-תן המסורתי, כאשר ילדי אשדות אירחו את כל ילדי האזור ועשו עסקים באמצעות מרכולתם העשירה.

בהמשך השבוע ילדי א'-ג קיימו יום עבדים, עבדו בסובב כנרת ועברו לילה הפוך מהנה ומאתגר. בהמשך מתוכנן, עבודה בגן הקהילתי, וטיול לנחל צלמון בהדרכת אופיר רובין.

ילדי ד'-ו יצאו לטיול במסגרת הנוער העובד לאזור גוש משגב. ובהמשך צפויים להשתתף בצעדת מנחמיה (לזכר שחר בן-ישי ז"ל) ולבצע פעילויות מגוונות הקשורות למנהגי החג.

כיתה ז' תזרה מטיוול מצוות המסורתי במצדה, הטיול תוכנן ובוצע ע"י נוי המדריכה וצוות הורים מסור. הטיול עצמו הוא חלק מתהליך למידה והכנה שמתקיים בבית-ספר ובמסגרת החינוך החברתי. הטיול מהווה הזדמנות מצוינת למפגש משמעותי הורים-ילדים, הורים - הורים, הורים-מדריכים. לדברי המשתתפים חווית הגיבוש והביחד הייתה מאוד דומיננטית ומהנה.

משימת המצוות הבאה - חלוץ בודד, אשר תתקיים על בסיס נחל יבנאל תואי הדרך של פינוי חברי אשדות במלחמת השחרור.

חברת הנעורים מפוצלת - נערי כיתה י"א עם עומר המדריך חזרו מהמסע המשמעותי לפולין. נערים רבים עובדים כמדריכים במסגרת החינוך החברתי, ושבוע הבא הם יוצאים לטיול בן יומיים, כאשר ביום הראשון ירכבו ע"ג אופניים מכוכב הירדן דרך רמת יששכר עד קיבוץ תל-יוסף, וביום השני יטיילו בנחל עמינדב היורד מהגלבוע.

קבוצת זדגון - הקמנו נבחרת המורכבת מצוות המדריכים, נערים וחברים מהקהילה האשדותית. הקבוצה בנויה מ-24 חותרים, אשר צרכים לחתור בתאום, מקצועיות ושיתוף פעולה. הקבוצה החלה באימונים לקראת תחרות עולמית של עשרות סירות, אשר תתקיים במעגן בסוף חודש מאי. תהליך הגיבוש, הלמידה והתחרותיות הוא מהנה. אנו מזמינים חברים נוספים להצטרף.

אורח חיים בריא - בהמשך לעלון הקודם, נרשמו אנשים לקבוצות השונות, ומיד לאחר החופשה נכנס את הקבוצות ונתחיל בתכנון הפעילויות. בסוף חודש מאי נקיים הפנינג קהילתי בו נשווק את כל הפעילויות המתוכננות במהלך השנה.

ברכת מש"א לחג הפסח

בהיבט של החבר היחיד והן בהיבטים של כלל המערכת.

אני בטוחה שתמשיך להצליח, אשדות יעקב איחוד קיבלה ממך הרבה ואנו מעריכים זאת מאוד.

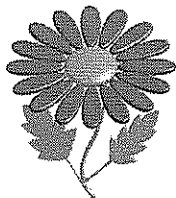
ולכולכם, עובדים בכל הענפים, חברים, שכירים - כולם, המשיכו בעשייה הנפלאה הזאת, כל אחד בתחומו, כל אחד בענף שלו, וכולם יחד נמשיך ונחזק קיבוץ, משגשג, קהילתי, עם אנשים טובים, ועשייה מצליחה. חג שמח.

וגם לכם, חברי הקיבוץ, אלה שבזכותם כל זה קורה ומתרחש, אני מאחלת לכל אחד ואחת מכם, לכם ולמשפחותיכם, חג שמח, פריחה ושגשוג, חג משפחתי של אהבה ושמחה.

אני כאן, לתת מענה לכל שאלה, בקשה ואפילו סתם לשיחה טובה. יום א' + ד' - 054-2204085

סמדר מטלון בירגר

מנהלת משאבי אנוש אשדות יעקב איחוד

פסח טוב

לנרות ינאי והמשפחה

עם השחרור מצה"ל

מרכות חמות

חברים יקרים, בבוא חג האביב, התכנסנו פה, על מנת לאחל לעצמנו חג שמח, חג של שמחה ואושר, חג של חירות וחופש.

חופש - מושג כזה שאולי נשמע לנו הפוך מהמילה עבודה, והנה אנחנו כולנו עובדים-חברי קיבוץ וגם כאלה שבאו מבחוץ (אני ביניהם), נותנים מעצמנו להצלחה, למטרה, למשהו אולי גדול מאתנו, אך כזה שכולנו יוצרים אותו יחדיו.

וכן, חופש / חירות היא מילה שכן מקובלת פה, דעתי היא שאדם זקוק לחופש שלו, למקום שלו, למקום בו הוא יכול להביע את עצמו, לקדם את עצמו, ולהתפתח. אני מרגישה, מקווה ומייחלת שאשדות יעקב מעניק וימשיך להעניק לכם, לנו - את הבחירה, שיינתן לנו המקום להביא את עצמינו כל אחד במקום בו הוא בחר לקחת אחריות, לקחת חלק- לתרום.

אני רוצה לומר כמה מילים לאבי ולמנש שעוזבים בתקופה הקרובה:

מנש,

בתקופה הקצרה בה עבדנו יחד, למדתי הרבה אודותיך, אודות העשייה שלך. יצא לי להכיר, אדם תרוץ, מסור, אדם שהתקדם והתפתח עם השנים בעיקר על ידי עשייה ובשורה התחתונה הבאת תוצאות טובות. בלי הרבה דיבורים ובעיקר מעשים. מנהל שנותן למנהלים שלו כוח ויכולת להתקדם, הרכבת לעצמך נבחרת מנצחת- מנהלי ענפים ועובדים מסורים, שקידמו את המטרות, ויצרו גם את המטרות בעצמם, וניכר כי למדו ממך הרבה. נתגעגע אליך.

אבי,

הכרתי אדם מקצועי, בטוח, מוערך, כזה שסומכים עליו, מוכר וידוע בקרב הציבור, ובעל יכולת להביא את האמירה שלו. מסור לעבודתו ודואג רבות לרווחת הקיבוץ, הן

ברכות ליוני שיינין מנכ"ל לוג המסיים

כל הפעילויות האלה נעשו במקצועיות וביסודיות רבה, תוך בדיקות לעומק של כל הפרטים וקבלת החלטות בדרגים המתאימים.

ולסיום, יוני - אנו נפרדים מאדם רציני ומסור, אחראי ואכפתי מאד, רגיש לצרכים האישיים של עובדיו, ומתעניין מאד בנעשה בקיבוץ. ידעת להוביל באומץ תהליך מורכב של התייעלות בעת משבר זמני של 'לוג'.

תודה לך יוני, על עשר שנות ניהול של 'לוג' והבאתו למקומו הנוכחי.

בידידות רבה,

משה אריאלי

לפני היות לוג - היה כאן בית חרושת לשימורים בשם 'אשד'.

ניתן להכנס ע"י הקלדת השם בגוגל **אשד בית חרושת** ולהגיע לאתר.

תודה ליוני שיינין מנכ"ל לוג בעשר השנים האחרונות, שביקש שנעלה אתר, ביצוע - ארכיון אשדות יעקב איחוד

תודה חג שמח!

כמנכ"ל הראשון של 'לוג' אני שמח מאד שנפל בחלקי לברך אותך, יוני, עם סיום קדנציה פורייה שהביאה את 'לוג' למחוזות חדשים.

נסיבות הקמתה של 'לוג' בשנת 1971 הכתיבו רבות את סוג התעשייה שנבחרה. בתפיסה של אז חיפשנו מפעל שייתן עבודה לעשרות חברים שנפלטו מענפי החקלאות ומילאו ענפי שירות אשר יצרו 'אבטלה סמויה'.

ברבות השנים ועם חילופי האוכלוסיה בדרך הטבע, ניסו המנהלים להתאים את המפעל לזמנים המשתנים, אך סוג המפעל שנבחר בשנת 1971 הקשה מאד על אפשרויות הפריצה. למרות זאת שמרו ב'לוג' לאורך השנים על מוצרים בעלי יתרון יחסי לעומת מפעלים אחרים מאותו הסוג, וכן הכנסת טכנולוגיות חדשניות בתחום עיסוק המפעל.

לזכותך יוני, יאמר שהשכלת ליישם לאורך הקדנציה שלך ב'לוג', מספר עקרונות שהביאו את המפעל למקום בו הוא נמצא היום:

1. שמרת והשבחת את עקרון בחירת המוצרים בעלי יתרון יחסי גבוה ל'לוג'.
2. הצלחת ליישם החלטה אסטרטגית של הקמת שלוחה של 'לוג' בגרמניה סביב 'ספינת הדגלי' של לוג אז, ייצור בקבוקים למילוי חם.
3. כאשר השלוחה בגרמניה לא המריאה, הובלת להקמת שלוחה של 'לוג' בהונגריה סביב 'ספינת הדגלי' של בקבוקי תרופות.
4. לאחרונה הובלת יוזמה של כניסה לפקקי בטיחות לבקבוקי תרופות בהזרקה.

יוני נפרד מעובדי 'לוג'

לעובדי לוג,

נפגשנו לראשונה החודש לפני 10 שנים ב"יום תרבות" שקיימנו בחדר האוכל.

אז, לפני עשר שנים התרשמתי ממחלקות רבות, אנשים טובים ויכולות, אך עם חריקות ומלחמות בין המחלקות.

היום – השתפרנו מאד ביכולות האישיות והמשותפות שלנו ויש סינרגיות מצויינת בתוך החברה, לא רק שאנשים עובדים ביחד אלא גם המחלקות. רובינו גם נהנים.

אז, לפני עשר שנים, ינון, שהחלפתי בתפקיד נתן לי כובע קסקט לכיסוי הראש מהמגרה אצלו בחדר, קנינו פחית שתיה במכונה (אז גם היה קולה דיאט) וטיילנו בין המכוונות באשד-גת-רימון.

היום, אני אקח את המנכ"ל הבא, אירית תחתים אותו על אישור בריאות, משם לחדר הלבשה, אוציא מהתא שלי חלוק וכובע ואתן לאורח חלוק וכובע חד-פעמי. נשטוף ונחטא ידיים ונכנס לאולמות הייצור אך נוסף את אולם ירדן, מחלקת חייג, שירוול והדפסה עם כל החידושים ומחלקת פיתוח עם מעבדותיה.

אז לפני עשר שנים אולמות הייצור היו מלאים בכדים לשמני מנוע (של דלקול וסונוול), ייצרנו מוצרים שחורים מאלסטומרים לענף הרכב והיו שלוש מכוונות הזרקה ניפוח עם תבניות בנות 4-6 שקעים לתרופות.

היום מייצרים בקבוקי חסם בשש שכבות, רינוויל 7 מוכנה למשלוח לארץ ותהיה המכונה השניה שיכולה לייצר 20 בקבוקים כל 10 שניות ומייצרת פקקי CR.

אז, לפני עשר שנים היה יצוא של בקבוקי מילוי חם מישראל לגרמניה.

היום יש לנו, בבעלות לוג ישראל, בגרמניה חברת בת שעד לא מזמן ייצרה מילוי חם וחברת בת בהונגריה המייצרת לשוק התרופות.

בתכנית האסטרטגית של לוג שאושרה על ידי מועצת המנהלים בנויה מכמה יסודות ושלבים:

1. מיקוד בשוק האריות הראשוניות לתרופות.
2. השלמת הפעילות בארץ בשוק התרופות עם אריות נוספות ריווחיות בשוק המזון והקוסמטיקה והדפוס הדיגיטלי.
3. הרחבת הפעילות באירופה ברדיוס של אלף ק"מ מהחברה שלנו בהונגריה.
4. רכישת מפעל חדש, תוך 3 שנים באירופה.

סיימנו בהצלחה רבה את שנת 2014 וחזרנו לריווחיות שידענו לפני המשבר של טבע.

האתגר של 2015 הוא אף להגדיל את המכירות והרווח תוך ריכוז מאמץ למזג סימביוזית עם חברת הבת בהונגריה.

אנחנו בתהליך פרידה שיסתיים עם כניסתו של המנכ"ל החדש בעוד מספר שבועות. בתקופת הביניים תמי שניפר, סמנכ"לית הכספים, תהיה ממלאת מקום מנכ"ל. אני אמשיך לעסוק במספר סוגיות לפי הנחיות של היו"ר ואדאג לחפוף עם המנכ"ל הנכנס.

לא עם כולם תהיה לי הזדמנות פרידה אישית, אבל מי שמעוניין יתאם עם אירית או סתם יתפוס אותי בדרך...

אתם תבורת אנשים מצויינים שאני אוהב כאנשים טובים.

מאחל לכם המון בריאות, אושר והצלחה וברכה חמה להמשך הדרך.

יוני

הכל-בו ישאר תמיד חלק ממני שיחה עם ריקי ב.ד.

לו שישנה בעיה של החזרות מול תנובה וכל החזרה כזו היא מלחמה לא פשוטה, והוא הבין. הבעיה בסוג כזה של שרות אישי, היא שעל פי רוב לא ניתן להזמין מוצר בודד, ואם ישנה כמות עודפת שלא נמכרה, זה נצבר במלאי ועולה לנו כסף. מה שכן, מאד השתדלתי למלא אחר בקשות מיוחדות של מבוגרים שביקשו להזמין דבר-מה עבור ילדיהם ונכדיהם. היה חשוב לי מאד להיענות, משום שזה הבית שלהם ולא רציתי לטרטר אותם לקנות מתנות בחוץ. מאידך, השתדלנו להכניס פחות מותגים שמטבע הדברים עולים יותר.

לאור התחרות, נאלץ הכל בו לשנות חלק מכללי המשחק ועבר למגרש של הגדולים, לפחות בכל הקשור למיקום סחורה על המדפים, שזהו אלף בית של מסחר קמעוני. למיקום המוצרים על המדף, כך מוכיחים מחקרים, יש חשיבות מכרעת, ולא פעם ייגזר גורלו של מוצר לשבט או לחסד, על פי נוכחותו. יתכן שבעניין זה לא הייתי די אסרטיבית ואני מסירה את הכובע בפני ישי יחיאלי שבתקופה הקצרה מאז נכנס, ביצע שינויים כה דרסטיים עד שלעיתים צריך גיי-פי-אס כדי לאתר דברים...

אחד השינויים הבולטים שעשה ישי, ואני מברכת אותו על כך, הוא הוספת שעות פתיחה בין שבע בבוקר לאחת עשרה בצהריים. האמת, שרציתי לעשות זאת בתקופתי, מציינת ריקי,

אבל זה לא התאפשר בגלל שהחללים צרים, והיינו צריכים לקבל סחורות. בשלב מסוים פניתי לבשורה שייסגור את חדר השתייה על מנת להפכו מחסן לסחורות, ובכך להגדיל את שעות הקבלה, אלא שבאותה תקופה היקף השתייה גדל מאד, והחלום שלי נגזז. סיפרתי לישי על החלום שלי והוא אימץ אותו מיד, עשה את השינויים הפנימיים הנדרשים, והיום הכל בו פתוח ברציפות מהבוקר ועד הערב.

המשך בעמוד הבא

תווי פניה היפים והעדינים של ריקי, וחיוכה החם, אינם מסגירים כהוא זה את

הכאב והסבל שהם מנת חלקה בשנים האחרונות. עד לא מכבר ניהלה ריקי את הכל בו חרף מחלתה הקשה, בחדוה ובאמונה שלמה, ורק לאחרונה כאשר חשה שאינה יכולה עוד, פנתה להתחלף. אנחנו יושבים בביתה המרווח והנאה עם בעלה המסור יאיר, בתה כרמל ושתי נכדותיה המקסימות, וריקי, בשקט והרוגע האופייניים לה, מנסה לסכם תקופה מאד משמעותית בחייה.

נכנסתי לעבוד בכל בו בשנת אלפיים, היא מתארת, והחלפתי את נעמה בן פורת שעזבה. במקביל המשכתי לעבוד חצי משרה במרפאת שיניים בטבריה. באותה תקופה ניהלה רוחלה כהן את המרכול עם אודי כהן ונעמה, שכאמור עזבה. מקץ שנתיים סיימה רוחלה את פרק הניהול, ומהנהלת המשק פנו אלי שאקח על עצמי את התפקיד. לזכותי עמדה העובדה שאני בוגרת קורס אקונומים מתקדם. נעתרתי לבקשה ומאז אני שם. מחזור המכירות השנתי של הכל בו עומד נכון להיום על 4.8 מיליון ₪ אבל באופן פרדוקסלי אנחנו כבר כמה שנים לא מצליחים לשבור את מחסום החמישה מיליון. אחד הגורמים המרכזיים היא פתיחת המרכול בצמח (אלונית) שהביא לכך שאת שנת 2014 סיימנו ב-200 אש"ח פחות משנה קודמת. אין לי טענות לציבור החברים בעניין זה, אומרת ריקי, שהיא עצמה רוכשת במתחם דברים שבאופן מובהק יותר זולים מאצלנו. אין מה לעשות, היא מסבירה, ובתחרות כמו בתחרות יש יתרון לגודל ובסופו של יום מי שמוכר יותר - מנצח.

מה בכל אופן עושים כדי שלקוחות לא יברחו?

ריקי: כדי למנוע מאנשים לעזוב השתדלתי להיענות לגחמות, לעיתים קצת מוזרות ולא כלכליות, כמו סוגי לחם מיוחדים, תחתון מיוחד וכיוצא באלה. חבר מסויים ביקש שנזמין עבורו גבינה מאד מיוחדת. הסברתי

הכל-בו יישאר תמיד חלק ממני - המשך...

למכרו ואשאר בכל בו כפועלת מן השורה. מאחר ולא היו מועמדים מבפנים הוגש מכרו חיצוני, ומבין המועמדים נבחר ריקרדו מרמת הגולן, שבא עם רקורד של אקונום. על אף הניסיון והרצון הטוב שלו, ריקרדו לא בדיוק הבין את המערכת, נוצרו כשלים, ובתוך עשרה חודשים נכנס הכל בו לגרעון תלת ספרתי. כאשר המצב הגיע לעברי פי פחת, פנה אליי אורי שובל בדיסקרטיות ושאל אם אהיה מוכנה ליטול שוב את שרביט הניהול. נעתרתי גם הפעם, ובתוך תקופה לא ארוכה הצלחתי להפחית את הגירעון מתלת- לדו ספרתי ובהמשך הצלחנו ליישר קו. הנסיון הכושל עם מנהל חיצוני, עלה לאשדות הרבה כסף והוכח כמיותר לחלוטין, משום שעד כניסתו של ריקרדו, תמיד גמרנו מאוזנים (או בפלוס קטן) ובתקופה הקצרה שלו, הצטבר גרעון מאד משמעותי.

מרגע שנכנסתי לקדנציה שניה, מוסיפה ריקי, ההסתכלות שלי על הענף הפכה לעיסקית יותר, כאשר המטרה היא שהכל-בו יתנהל בזכות עצמו, ללא תמיכה של הקהילה ושישרת נאמנה את ציבור הלקוחות, וזה מוטו שעובד גם היום.

האם חל גידול (או חלילה קיטון) במספר הלקוחות?

ריקי: לפני מספר שנים היתה תקופה של פריחה, כאשר אנשי אשדות מאוחד קיבלו מספרי מנוי, בדומה לחברי האיחוד. בשלב מסוים החליטה הנהלת המשק להפסיק את הסידור בטענה שקשה לה לגבות מאנשי המאוחד את הכסף, ושוב ירד מספר הקונים. מאידך, עמדנו על כך שתושבים באשדות איחוד יקבלו מיספרים. ריקי מספרת שחלוס חייה היה להעביר את הכל-בו למטבח הישן. מדובר במבנה רחב ידיים עם משטח פריקה גדול, כאשר אחד המקררים הישנים אמור היה לשמש לאיחסון ירקות. עודד גפני, בהיותו מנהל עסקי, הביא את הנושא לאסיפה, אך זו דחתה את ההצעה בגלל העלויות הכבדות שהיו כרוכות בהכשרת המקום.

המשך בעמוד הבא

אולי היינו קצת מקובעים בתפיסה?

אני לא חושבת. המוטו שלי לאורך כל הדרך היה לעבוד מתוך הלב, ולשרת את הציבור נאמנה, ויעידו הספקים, כארבעים במספר, שהיחסים איתם נעו על בסיס של אמון הדדי וכבוד. הם ידעו שקשה מאד לעבוד עליי, ומי שייתפס על שקר, לא ימשיך איתנו.

המחלה לא עשתה לך חיים קלים...

תראה, מאד אהבתי את העבודה; פרחתי שם, גם בתקופה המחלה; העבודה היתה עבורי משענת חשובה מאד, מה גם שיכולתי להרשות לעצמי להיות חולה בידיעה שהכל-בו מתנהל כשורה. אחד הדברים שניתן לזקוף לזכותה של ריקי הוא טיפוח צוות צעיר,

נאמן ובעל תודעת שרות מפותחת. החבריה האלה הפכו בני-בית פשוטו כמשמעו, והיה לי תענוג גדול לאמץ אותם. הסברתי לחבריה את השקפת עולמי בזו הלשון: 'תן חיוך, תבקש סליחה אם צריך, ותן ללקוח הרגשה שהוא הכי חשוב בעולם'. לעיתים 'ניצלתי' אותם בתקופות חגים, אך המחויבות שלהם למקום העבודה הדהימה אותי כל פעם מחדש. בתקופות בהן נעדרתי מהעבודה, והיו לא מעט כאלה בשנים האחרונות, תמיד היה מי שמילא את מקומי, ובעיקר סרגיי, שעשה זאת במלוא האחריות ותשומת הלב וראוי להערכה. ויאיר בן דוד, העזר כנגדה מוסיף: בתקופות שריקי חלתה, היא תמיד היתה מעודכנת במה שקורה, עקבה אחרי תנועת הספקים השבועית ודאגה לסידור עבודה. ריקי מציינת את יחסי הגומלין הטובים מול הצוות הניהולי של אשדות לדורותיו, ובמיוחד נשות הנהלת החשבונות שהסבירו לי פנים. עבדתי תחת עודד גפני, חן איתן, אורי שובל, ישי יחיאלי (היום מנהל הכל-בו) ושאלו אלתר. כל מנהל וסגנונו; אך הסתדרתי עם כולם.

בשלב מסויים החליטו באשדות לאמץ את עיקרון הקדנציות במשרות ניהול, מתארת ריקי. כשהתברר שהדבר נוגע גם למשרה שלי, הודעתי חד משמעית שאני לא הולכת

הכל-בו יישאר תמיד חלק ממני - המשך...

התענוג הקולינרי. גם ארטיקים וקרטיבים הולך לנו המון.

ישנם לקוחות שמעדיפים לשלם במזומן...
קניה במזומן באה בין היתר כדי לעצור תאוות קניה של ילדים. הודענו בזמנו להורים שלא מתפקידנו לרסן את יצר הקניה של ילדיהם, ולכן חלק מהמשפחות סגרו את החשבון, וזה מאלץ את ההורים לבוא ולשלם במזומן. היה לי מקרה של ילד שהגיע עם כרטיס אשראי של ההורים, ללא שהם הרגישו, וקנה ממתקים בסכום גדול. דיווחנו על כך להורים והדבר לא חזר על עצמו.

מה בנוגע לנישות כמו ספרים, מתנות, בגדים וכאלה?

ניסיתי בעבר למכור ספרים, אבל היתה לי בעיה של מקום, ולכן לפני שעושים מהפכות, צריך לחשוב טוב טוב היכן להציב כל מוצר כדי שאנשים יראו אותו. מסיבה זו לא הכנסתי חולצות, מכנסים וגם לא בגדי ים, כי לא היה לי מקום מתאים לחשוף אותם, ולעומתם מכרתי בכמויות נאות תחתונים, גופיות, מגבות, גרבים, טייטסים, בוקסרים ומצעים. היו מדי פעם בקשות ל-מידה או גודל שלא החזקתי במלאי, אז הייתי רושמת ומזמינה בבודדת.

אחד החידושים שהנהיגה ריקי בשנה האחרונה, ולא כל הציבור אהב אותו, הוא מכירת ירקות ופירות בשבת, בחצי מחיר לעומת יום רגיל. המזגנים בכל בו לא מספיק טובים לאחזקת ירקות ופירות, היא מסבירה, ורציתי מאד שהכל בו יתנקה מהמלאי, כדי להתחיל שבוע חדש מאפס. לפני שהונהג הסידור הזה, זרקתי הרבה ירקות לפח ושקרנו- מוכרים וקונים כאחד- יצא בהפסדנו. הצעד הזה, שרבים לא אהבו אותו, אומרת ריקי, הביא אל הכל-בו המוני אנשים, חלקם הגדול לא משלנו, מה שיצר מירמור אצל אשדותים שנכנסו לקנות 'משהו קטן' ומצאו עצמם עומדים בתור אינסופי. אין ספק שמצב בו 'כל הקודם זוכה' מביא

המשך בעמוד הבא

נוף אשדות בתמונה?

אנשי ההרחבה כמעט שלא קונים אצלנו, למעט מצרכים בסיסיים; רובם ממילא עובדים בחוץ ואת הקניות הגדולות הם עושים על הדרך.

האשדותי כלקוח

כיצד ניתן לאפיין את הלקוח האשדותי?

עובדי הכל-בו יודעים מיד לזהות אם הקונה הוא הבשלתן או שליח מטעמו, שבא עם רשימה מוכנה מהבית. תתפלא, אבל יש משפחות אצלנו, שהגבר מבצע את הקניות והוא גם המבשל. תאר לך שהגעתי למצב שאני מזמינה סחורה ורואה לנגד עיניי מי יקנה אותה...

ישנם לקוחות, מעידה ריקי גם על עצמה, שלא מחכים שהמלפפון האחרון יגמר בבית, אלא מחדשים את המלאי מבעוד מועד, לעומתן, יש משפחות שקונות כמות מינימלית לארוחה הבאה: עגבניה בצל, קישוא וזהו;

האיפיון משתנה גם על פי ימות השבוע. ניקח את שישי שהוא יום מיוחד במינו. בשמונה בבוקר ממתינה קבוצת אנשים ראשונה לפתיחה, בעשר מגיע גל שני של קונים, וגל נוסף עט על המדפים בשתיים עשרה. ארבע אחה"צ היא שעה מטורפת בה משתחררים הילדים מהבתים הכוללים וממהרים לכל בו לחטוף ארטיק או ממתק. 'פיקי' נוסף נרשם בימי חמישי או מתחילות ההכנות לסוף השבוע. בקיץ נוצר לחץ בשעת הסגירה של הבריכה, אז מגיעה אלינו קבוצת ילדים גדולה. בשנתיים האחרונות נפתח קיוסק בשטח הבריכה והלחץ די ירד, אך לשמחתי הפדיון הכללי לא נפגע.

ומה אומרים עלינו הסוכנים?

בעלית (שהיא ת"פ שטראוס) אומרים שאנחנו אחד הקיבוצים שקונה הכי הרבה דברי מתיקה כמו ופלים, שוקולדים וגם חטיפים. יש באשדות המון 'ממתקיסטים' שאחרי חדר אוכל באים לקנות אצלנו מקופלת או מרס, שמשלימים להם את

הכל-בו יישאר תמיד חלק ממני - המשך...

בעקבותיה, שברתי את הרגל והתקינו לי בירך שתל טיטניום שעושה לי צרות צרורות. אני חיה על המון אנטיביוטיקה, שמחזיקה אותי לבינתיים, אבל לך תדע אם החיידק הזה שמקנן בי לא יעבור מוטציה, ויביא נזק כפול ומכופל. בנוסף לתרופות אנטיביוטיות, שנוטלת ריקי במינונים גבוהים, היא נעזרת ברפואה אלטרנטיבית, כולל דיקור סיני. הטיפול אמנם יקר מאד, היא מציינת, אבל זה אולי הסיכוי היחיד להימנע מכריתה.

ברגע שיצאתי מבית החולים והבנתי שהמצב לא הולך להיות יותר טוב, הגעתי להכרה שאני צריכה לעזוב את העבודה ולהקדיש יותר זמן לעצמי. נכנסתי לחפיפה עם ישי, ובתוך זמן קצר התאשפזתי בגלל זיהום, כשחזרתי, הוא כבר נטל את העניינים לידיים במרץ האופייני לו.

ההחלטה של ריקי לעזוב את העבודה בכל-בו היתה מאד לא פשוטה עבורה, ובאה לאחר מאבק ארוך שנים במחלה ארוכה, במהלכו היתה מתייצבת למחרת הטיפול לעבודה כרגיל. למרות שסיימתי, ואף זכיתי למסיבת פרידה מכובדת, אני לגמרי מרגישה שם בבית. אוהבת את המקום, אוהבת את האנשים. זה היה וישאר חלק ממני.

'אתה יודעי', היא מגלה לי, שכל שנה יאיר ואני נוסעים לשבועיים לחו"ל וכך עשינו גם השנה. יום לאחר שיצאתי מאישפוז באיכילוב, טסנו לשבועיים ליוון ומאד נהנינו. היום זה נורא פשוט, היא מסבירה. אתה מזמין דרך האינטרנט רכב, בית מלון, מסלולי טיולים, ומקבל את מבוקשך במלואו.

מאיפה שואבים כוחות להמשיך?

מי שנותן לי את הכת, זו בעיקר המשפחה שלי. הבנות: מור (אם לחמישה), כרמל (אם לשנים), עטר והבן ארד, שנמצא באשדות ועובד בחקלאות; האיש שנושא בעיקר הנטל הוא הבעל השותף, יאיר, שעושה עבורי מעל ומעבר. בלי משענת כל כך חמה, תומכת ומפרגנת, לא היה טעם לחיי.

אבנרון

מפח נפש לחלק מהציבור שמגיע מעט אחרי שעת הפתיחה, ומוצא מדפים מרוקנים. מבחינתי כמנהלת, הסידור הזה היה טוב לכל-בו, הצדיק את הפדיון, ולכן היה לי קשה להפסיק אותו. לאחר שיצאתי החליט ישי לנהוג אחרת, וזו כמובן זכותו.

מה לגבי גניבות?

יש בעיה של גניבות שערכן מגיע לכמה אלפי שקלים בשנה. השיטה לרוב עובדת ככה: מרוקנים תוכן של קופסה ומשאירים על המדף את האריזה בלבד, כך שכלפי חוץ קשה להבחין בשינוי. הדבר בולט בעיקר במוצרי קוסמטיקה אבל גם בסוכריות יקרה וברוטבים, נתקלנו בזה. בכל בו מותקנות מצלמות ולעיתים אנחנו עולים על גניבה מסוג זה, שאפשר להסביר אותה בדחף בלתי נשלט. לאור הניסיון שנצבר אצלנו, אנחנו מבקשים יפה מילדים להשאיר את התיקים מחוץ לחנות וזה עובד לא רע. כדי לכסות על החוסרים, הקילקולים הגניבות וכו', מבצע הכל-בו 'העמסה' של 22 אחוז בממוצע, ובחלק מהמוצרים 25 אחוז.

ריקי מציינת שבכל קיבוצי העמק, פרט לבודדים, מתופעל הכל-בו המקומי בידי גורם חיצוני כמו 'אלונית'. גם אלינו פונים לא פעם בהצעות מסוג זה, אבל כל עוד המקום מחזיק עצמו כלכלית ותיפעולית, ועובדים בו חברים, אין סיבה בעולם למסור את הניהול לגורם חיצוני כי אז הוא יחדל להיות שלנו.

קשה להפרד

אני פוגש את ריקי למחרת הבחירות. מצב הרוח של כולנו לא בעננים, בלשון המעטה, אבל אין ברירה וצריכים להמשיך. אני שואל מה גרם לה לסיים תפקיד שכה אהבה ואלו התמסרה בימי שמש וסגריר. האישפוז האחרון, בספטמבר, משיבה ריקי בפתיחות האופיינית לה, הביא אותי לחשוב שהמצב לא יהיה יותר טוב, רק יותר גרוע. אומרים לי שאני נראית מצויין, שרזיתי; הכל נכון, אבל זה מטעה. כתוצאה ממחלת הסרטן ממנה סבלתי לא מעט שנים, וההקרנות שבאו

תחייה מחודשת לבית המתפרות

אורי שיפר, דני קורן יאיר ברקאי, דוד אלתר, איתמר ענבי, שאול שימרון, זהבה בן ארצי מיכאל לוי, אריק מעין, נטע גרינבאום ורבים אחרים. הוא זכה לכינוי 'הגן של פירה' על שמה של הגנת פירה קרן ז"ל. את פירה החליפה בהמשך הגנת-מורה נעמי בר קמה שלימדה גם כיתות א'. בית המתפרות של אותה תקופה שכן בבניין אחר, שנהרס בינתיים (אולי הסטלינגדר המפורסם?) וניהלה אותו יעל שפירא, בתם של שמחה ועטרה גולני. בין התופרות של אותה תקופה ניתן למנות את: ציפורה ויסבליט, לאה לוזי, אהובה לוריא, שרה קפלן, יפה לוריא, חייקה מוסט, דבורה בעבור ואסתר קרפ (רשימה חלקית) - שמנא וסלתא של האצולה האשדותית.

תפרו אז בבית כמעט הכל: הלבשה תחתונה, חולצות לגברים ונשים, כלי מיטה, בגדי עבודה ומה לא. בשנות השישים (אין תאריך מדויק) שינה מבנה החינוך המפואר את ייעודו והפך נוכח צרכי השעה לבית המתפרות החדש, על חשבון קודמו שנחרב. בעשורים האחרונים, עם הסתלקותן מן העולם של חלק מהתופרות והמעבר לקיבוץ המתחדש, הלך הבית ואיבד את ייחודו. האחרונות שעוד ניסו להיאחז בחוט ובמחט היו ברכה זולטי ורוחל'ה אמיתי שהקימו יזמות בתחום, שאף היא לא החזיקה מעמד זמן רב ונסגרה. בשנים האחרונות שופץ מעט הבית, בעיקר חיצונית, ושימש משרד עבור מנהלות החינוך ומגזר הרווחה.

צריך לקחת בחשבון, אומר אריאלי, שנושא התפירה העצמית היה באותן שנים ערך עליון. אף אחד אז לא עשה חשבון כמה עולה לקנות זוג תחתונים או גופיה מתוצרת 'אתא', שהיתה בוודאי זולה משמעותית מייצור עצמי, משום שהמבנה האותרכי של הקיבוץ הכתיב באותן שנים 'לייצר' מקומות עבודה עבור חברי הקיבוץ. על פי אותו היגיון עבדה סנדלריה תעשייתית בה תפרו את כל הנעליים המקומיות, מאפיה שיצרה לחם

בימים אלה הוחלף באשדות אחד מגגות הרעפים הוותיקים ביותר, גג שנבנה אי שם בשנות השלושים עבור מבנה החינוך הראשון שהפך ברבות השנים לבית המתפרות, שם עבדו מיטב נשות הקיבוץ לדורותיו. למען אלה שלא זוכרים או לא קראו את התחקיר אודות מבנה חשוב זה (עלון אשדות 1352) - שיועד תחילה לפרויקט כישורי חיים ובסופו של דבר הושכר כחנות יד שניה 'טו ליידיס' - אנו מפרסמים את הרשימה בשנית.

אשדות התחילה את המעבר מגשר לדלהמיה בשנת 34, מתאר משה אריאלי. הבתים הראשונים שנבנו, בידי צוות מקומי כמובן, היו ארבעת הדו קומתיים - בית א' המשופץ, בית ב' שם שכן עד לפני מספר שנים בית המזכירות, בית ג' שסביבו הוקם לימים 'בית אחדות' ובית ד' מצפון לחדר האוכל. בשלהי אותה שנה וגם בשנים הבאות התחילו לבנות בתים עבור ילדים. המבנה הראשון שהוקם (מצפון מזרח לחדר האוכל) היה 'בית המתפרות' של היום, אח"כ גן גפן, בהמשך 'הבית האלכסוני' לכיוון הספריה (שנמחק בינתיים) ובית נוסף שזכה לכינוי 'בית רכטרי' באזור מגורי נעליה של היום, שאף הוא נהרס ותחתיו קמו מבני חברת הילדים של היום. אחר כך נבנו שתי שורות בתים בסגנון 'בתי הרכבת' ושנים נוספים קטנים יותר (33), ששופצו לפני שנים אחדות עבור סטודנטים. בהמשך החלה בניית המגדלים - בתחילה מגדל המים ואחריו האסם.

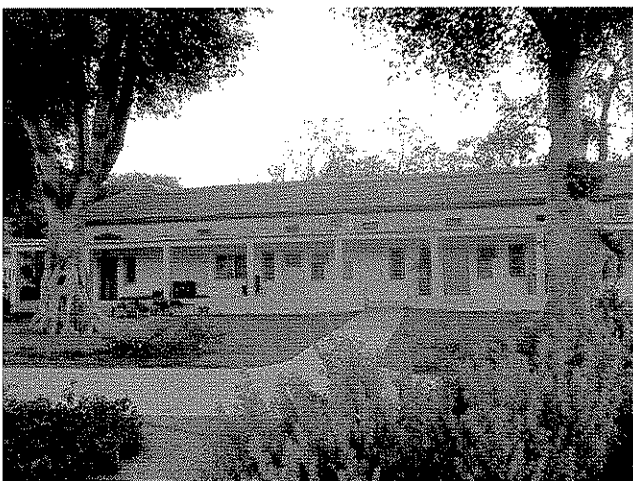
איש הנוי דאז, יעקב שור, חילק את המחנה לשלושה אזורים ירוקים, שם נאסרה הבניה: הדשא הצפוני - באזור בתי הסטודנטים המשופצים של היום, הדשא המרכזי שממערב לחדר האוכל, בו נטועים היום מתקני משחקים והדשא הצפוני, שרק חלקו הקטן נותר לאחר שנבנו בו מבני 'סלע' ושני בתים של 'שכונת הפרחים'.

'בית המתפרות', כפי שהוא מכונה היום, היה כאמור אחד מבתי הילדים הראשונים, שם זכו להתחנך טובי בנינו כמו: מירה'לה דוד,

סוף בעמוד הבא

תחייה מחודשת לבית המתפרות - סוף

'בית המתפרות' לפני ותוך כדי עידן 'טו ליידיס'

מקומי שהיה יקר פי כמה מהלחם שנאפה בחוץ, בית קירור לחלוקת קרח ודוגמאות רבות נוספות.

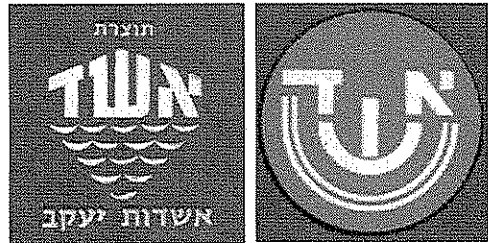
שיטת הבניה באותן שנים, מספר אריאלי (מתוקף חומר רב שקרא בנושא) לא היתה מבוססת על יסודות כפי שהיום. היו חופרים לעומק מסויים ויוצקים רצפה אשר מונחת על הקרקע או על שכבה דקיקה של חומר מצע. התקרות היו עשויות רשת (רביץ) שעליה יצקו שכבה דקה של טיח אשר נטה להתפרק כל אימת שדרכו עליו. מעל התקרה היו אגדי עץ ועליהן קורות שאחזו את הרעפים. הדָבֵש והבטון יצרו תלכיד חזק מאד, אומר אריאלי, אלא שבמשך השנים הופיעו סדקים בכל מיני מקומות. באופן כללי ניתן להגיד שהשילוב של דָבֵש ובטון והעובי של הקירות יוצרים חוזק רב והבית מחזיק מעמד יפה מאד, למרות שטרם עמד במבחן רציני של רעידת אדמה (הרעידה המשמעותית האחרונה היתה ב-1928 עוד בטרם הוקמו בתי דלהמיה). שיטת בניה זו, אומר משה, היתה מקובלת בכל המשקים בסביבה, וגם תחנת הרכבת של נהריים בנויה בשיטה דומה, למעט התקרה שעשויה בטון.

הבתים הראשונים באשדות שנבנו על יסודות, מציין אריאלי, היו בתים 23 ו-24 בשכונה המערבית, שהוקמו בשנות הארבעים הראשונות עבור הוותיקים, ושיטה זו שרירה וקיימת עד היום.

שמע והחכים : אבנרון

ארכיון אשדות יעקב איחוד

הערך "בית החרושת אשד" בויקיפדיה

בעידודה של אירית גל, הוספתי לויקיפדיה – האנציקלופדיה החופשית, ערך על בית החרושת "אשד" שפעל באשדות יעקב 30 שנה. החומרים שהשתמשתי בהם התבססו על תיק "אשד" בארכיון, שיחה עם עודד גפני, וראיון של עמליה דיין בת-ארי עם יוסף מוסט, שהיה הכימאי של בית החרושת במשך שנים רבות.

הכתבה מלווה ב-8 תמונות הקשורות בבית החרושת. 4 מהתמונות מציגות מדגם מהעטיפות היפות שהודבקו על קופסאות השימורים.

עדיין לא הצלחתי לפתור את החידה מי עיצב את העטיפות הללו. גירסה אחת אומרת שהאחים שמיר עיצבו אותן, שעיצבו, בין היתר, את סמל המדינה, סמל דואר ישראל, סמל מעריב, בולים ושטרות, ודברים רבים נוספים. גירסה אחרת, שדוגל בה יובל דניאלי מקיבוץ המעפיל, אומרת שאריה חצור מקיבוץ גבעת ברנר עיצב אותן. יש הגיון בגירסה השנייה מכיוון שבית החרושת "אשד" השתייך לתאגיד "אשד-גת-רימון" של קיבוצי אשדות יעקב, גבעת חיים וגבעת ברנר.

להלן תוכן הכתבה בויקיפדיה על פי כללי ניסוח שויקיפדיה דורשת:

בית החרושת 'אשד' היה בית חרושת לשימורים בקיבוץ אשדות יעקב לפני שהקיבוץ התפלג לאשדות יעקב איחוד ולאשדות יעקב מאוחד.

היסטוריה: בית החרושת "אשד" הוקם בשנת 1938 מתוך כוונה לעבד את עודפי הפירות והירקות של הקיבוץ והסביבה הקרובה. לצורך כך, הוקם בניין

קטן שצויד במכונות שיתאימו לתפקידו. בראשית מלחמת העולם השנייה, כשהתקבלו הזמנות לריבות ומיצים משלטונות הצבא הבריטי והנאפ"י (השק"ם הבריטי), התרחבה העבודה בבית החרושת בממדים גדולים. הוקם בניין חדש ורחב מידות ונוספו מכונות לסחיטת מיצים שנבנו במסגריה של הקיבוץ. באותה עת, 'אשד' היה אחד משלושת בתי-החרושת הקיבוציים שעסקו באותם מוצרים, והשתייך לתאגיד 'אשד-גת-רימון'.

השימורים שהמפעל ייצר כללו: גזר חתוך בקוביות, כרוב כבוש, לפתן מלון, לפתן שזיפים, ריבת מישמש, ריבת תפוזים, משקה מתפוחי עץ, משקה מאשכוליות, משקה מישמש, מלפפונים מתובלים ביין, רסק עגבניות, ועוד.

בתקופת מלחמת העולם השנייה הצבא הבריטי העמיד לרשות המפעל חומרי גלם כגון סוכר ולדר. באותה עת, סוכר היה מצרך יקר המציאות בארץ ישראל, אך הודות לבריטים באשדות יעקב הוא היה מצרך חופשי וזמין לכל איש. בתקופת המלחמה היה באשדות יעקב נציג מטעם הממשלה הבריטית שתפקידו היה לפקח שהמפעל משתמש בצורה מושכלת בחומרים שהבריטים העמידו לרשותו.

בשיא תפקודו, עבדו במפעל 50-60 איש, כולם חברי ונערי הקיבוץ, שכלל גם נהגים להובלת התוצרת למרכז הארץ.

מפעל "אשד" נפגע קשות על ידי הפילוג וגם בגלל היותו מרוחק ממרכז הארץ שגם היה מרכז הפרי. בעלון הקיבוץ מס' 400, שיצא לאור ב-1.9.1967 נכתב:

"בית חרושת 'אשד': לאחר שהתקבל סקר שלילי ממשרד המסחר והתעשייה על כדאיות המשך העבודה בביהח"ר 'אשד', סוכם לחסל את בית החרושת. הציווד המיכני נמכר. על גורל המבנים יתקיים דיון בקרוב."

מפעל "אשד" נסגר באופן סופי בסוף שנת 1967. בשנת 1971 המבנים ששימשו את "אשד" החלו לשמש את בית החרושת "לוג - מוצרים פלסטיים" של קיבוץ אשדות יעקב איחוד.

בשנות מלחמת ההתשה, 1968-1970, שימש מבנה בית החרושת כבסיס ליחידות צה"ל ששמרו בקיבוץ.

שבת שלום וחג שמח,

שאול ינאי

חדש על המדף

תור בקו הכחול

טור קבוע על ענייני קליטה וקהילה

סיפור הווה על פני הארץ / סמי ברדוגו

זהו רומן מפעים בייחודו ובאתרו; מרתק ונדיר בהסתכלויותיו. פרוזה עברית מחשמלת מסוג שרק ברדוגו מסוגל לו. (מגב הספר)

שלוש קומות / אשכול נבו

ספר מסחרר, המשליך את גיבוריו שוב ושוב לתוך מלכודות מוסריות ומזמין את הקורא לשאול: מה אני הייתי עושה במקומם?

אמון - סבא שלי, היה יורה בי / ג'ניפר טגה / ניקולה זלמייר

ג'ניפר טגה היא בת לאם גרמניה ואב ניגרי, ממנו ירשה את עורה הכהה. נמסרה לאימוץ כשהיתה בת ארבעה שבועות ובגיל 7 ניתק כל קשר בינה לבין אימה וסבתה, ובין אביה. בהיותה בת שלוש, גילתה בדרך מקרה כי היא נכדתו של אמון גת (אבי אימה), המפקד הסדיסט של מחנה הריכוז פלאשוב.

יהלום מן הישימון / סמי מיכאל

סיפור אהבה סוחף ומטלטל בין כמאל לאלמאסה, שניהם יהודים צעירים בבגדד בשנות השלושים של המאה הקודמת. זהו רומן חושני על רקע מרחב עירוני קסום נאדר יופי מפתה ואלים.

שלוש נשים חזקות / מרי נדיאני

שלוש נפשות קרועות בין אירופה לאפריקה. הסופרת מצוירת במילים תמונה אמיתית עד כאב של הגירה ושל נשים אפריקאיות-צורפתיות, היום.

שבת שלום
פסח שמח!

ברוריה

האביב הריחני של ימים אלו, שוטף את העיניים בהרבה צבע, בגוונים של ירוק וצבעים יפים אחרים.

לפני כשבועיים וחצי נפגשנו עם משפחת עמרי ואפרת ספיבק ועומר ושיר מנטל.

בני הזוג הם הראשונים מקבוצת המועמדים השנייה המבקשים להתקבל לאשדות לחברות, הם אינם הסנונית הראשונה, אלא המשך של מעוף של משפחות ויחידים הנמצאים על המסלול בדרך אלינו.

הקהילתיות והבנתה ע"י המועמדים היא מרכז עניינו בפגישות של צוותי ו. הקבלה. אנו מאחלים לבני הזוג שתצלח דרכם בדרך זו.

בתוך המהלכים הנבנים בצוות הקליטה וגורמי המשק בדיונים לקראת השלמת ההחלטה בנושא השיוך הוחלט על שינוי תכניות לגבי הבנייה מערבה לשכונה המערבית כדי להתאימה למבנה שכונתי קיבוצי, תואם יותר את איכות המקום בעיקר בנוגע לצורת החנייה והוצאתו של הכביש למעגל החיצוני של השכונה. כדי שלא לעכב בנייתה של השכונה הועתק אתר הבנייה לאזור הסמוך להרחבה וכן אזור הרפתות לשעבר, התכנון באתר זה (20 יחידות) יהיה מידית לצורך הבנייה.

חברינו החדשים כבר מספקים לנו "פירות מעורבות" בדמותו של יונתן שטינדל שעמס על שכמו את אתריות תפקיד הרב"ש. יערה ועומר שני שממלאים את מקומה של עדי בהמשך רצף אירועי התרבות.

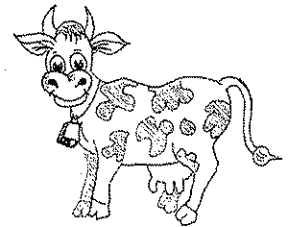
לכל אלה ברכות והרבה הצלחה.

סדר פסח שכולנו נחגוג ביום שישי יאפשר לכולנו להרגיש יחד בקהילה מגוונת שתתבור לחגוג בצוותא סדר, שנוסחו עם גוונים מעט אחרים שייך למסורת ארוכת שנים בהן כבר בשנותיו הראשונות חגג הקבוץ.

אם אנו מחפשים לעצמנו ייחוד כקהילה הרי שחג זה הוא אחד מסימניה. לבנות את החג בכוחות עצמנו ולחגוג אותו ברוב עם כאשר אנו מארחים ומאפשרים לאנשים היקרים לנו להיות אותנו.

להתראות וחג שמח.

זהר ויאיר

ברפת - 2015

בגלל הקרבה לבקר לבשר של השכן מעבר לגדר קדחת הקרציות מבקרת מדי פעם. יש מחלה שפוגעת בעיקר במשקי ההר זוהי "דלקת נרתיק נימקית" או בקיצור ד.נ.ן. מחלה מאד בעייתית שפגעה בכל האיחודים שעלו מהמישור להר, כך שאין רגע דל.

לסיכום אנחנו בדרך הנכונה והמספרים מראים זאת ונאחל למוטי ולצוות בבית רימון תמשיכו כך.

חג שמח,

איציק גל

מתכון לאביב

קורט אבקה פרחים צהובים
מעט עלי כותרת תכולים
שני שיני שום הבר ריחני
כוס קמח קחווניים לבנים
מיץ פרגים מורח מאודם לוחט
שימי בכלים הירוקים הרחבים
אפי בחום שמש בינוני
צנני באויר הרים צלול
הגישי בשמחה
לכל הלבבות
מטעם אביבי.

רחל ק. (שדה נחום)

שנת 2015 תהיה כנראה מלאת תהפוכות לרפתני ישראל.

ראשית יש קיצוץ ביכולת הייצור בחורף (ינואר אפריל). לא כדאי לייצר עודפים מעל המכסה.

ובקיץ (מאי אוקטובר) בעצם מאפשרים לייצר כמה שאתה יכול.

במיקום של הרפת שלנו 'נטופה' ועם מנהל הרפת מוטי שהוא בעל יכולת מקצועית מרשימה, מוכחת.

בסיכום הכלכלי מקצועי של האזור ב-2014 שנעשה בחודש פברואר, אנחנו בחלק העליון כל הכבוד.

לראשונה מאז 2005 ייצרנו את מכסתנו ואף חרגנו ב-5%.

לכן כשמוטי כתב בעלון שעכשיו אנחנו מתחת למכסה זה נעשה במכוון, כשהכוונה לייצר בקיץ עודפים.

יש כוונה (לדעתי זדונית ונבזית) שבשנת 2017 יבוטלו מכסות החלב והתכנון, לרפתות הקטנות קרי המושבניקים, זו מכת מוות, לבינוניות זו ירידה קשה ביכולת להרוויח.

ראינו מה החזיק את יישובי עוטף עזה. אין ספק שלרפת גדולה כמו שלנו יש יתרון גדול במצב החדש שעשוי לקרות.

במיוחד שהחלב שלנו מיוצר ביישוב דתי ומן הסתם הולך לציבור החרדי שהצרכים שלו רק גדלים.

חלב דתי היום מקבל שלוש אגורות לליטר יותר, מול החלב הלא מהדרין.

אני אישית מקווה שעד 2017 המגמה תשתנה.

אם נחזור לחלקת האלוהים שלנו קרי הרפת המשותפת בבית רימון היא לא סבלה כמו הרבה רפתות מקדחת שלושת הימים שהכתה בנו בעמק הירדן בית שאן ואפילו ברמה"ג ובגליל, ללא רחס, עם נזקים גדולים.

לכל רפת יש את המחלות שלה, יש לנו הפלות מרובות ממחלה שאנחנו וגשר הבאנו קוראים לה ניאוספורה היא מועברת ע"י הכלביים: תנים, כלבים וכו'...

למען אשדות נקיה

מירוף העצמאות ה- 30

שמחה רבה – אביב הגיע, פסח בא

אשדות נקיה – דף ריענון לתושבי אשדות איחוד:

1. בכל יום ג' ו-ו' אוספים זבל (מועצה)
2. בכל יום א' ו-ה' אני אוסף גזם-קרטונים ועוד.
- א. לפי חוק עירונית ומועצות: גזם מתעופף – קרי: דשא, עלים ועוד – שמים בשקית נליון **בתוך** פחי האשפה.
- ב. גזם כולל – גזם בלבד – חומר אורגני ולא עציצים, ניילונים, קלקרים ועוד שמים ליד פחי האשפה.
- ג. קרטונים – שמים ריקים ללא קלקרים, ניילונים ועוד.. ליד פחי האשפה (חבי' אמניר' לא לוקחת קרטונים שאינם ריקים).
- ד. מי שמתכנן מבצע גדול – יכול ברצון להעזר בי בטרקטור ועגלה. דובי שושני טל. 050-8652589.

3. בקבוקים ריקים – זורקים במתקן בקי ללא שקיות. את השקיות להשליך לפח אשפה ולא לתלות על המתקן.
4. מי שנתקל בתקלת מים או כל דבר אחר הקשור לנו – מוזמן להתקשר אלי.

בתודה מראש, חג שמח, בשם צוות הנוי

דובי שושני – חצרן, גנן.

מטרת המירוף, זיכרון בנינו וחברנו אשר נפלו במערכות ישראל. מדובר במירוף שליחים עממי בו מתחרים ביניהם יישובי עמק הירדן. במירוף משתתפים תושבי ובני אשדות יעקב איחוד.

מירוף העצמאות ה-30 יערך השנה במוצאי שבת 18.4.2015 יריית פתיחה בשעה 18.00

המירוף במתכונת מרוץ שליחים בו משתתפים 20 רצים בחתך גילאים שונה. נקודת הזינוק בקיבוץ כנרת משם רצים דרך הדגניות, לבית זרע, אפיקים עד קיבוצנו אהוב אשדות יעקב איחוד, מסתובבים חזרה לטיילת עד נקודת הסיום בצומת צמח, באנדרטה לזכר בנינו וחברנו אשר נפלו במערכות ישראל. שם יערך טכס וחלוקת גביעים לכל קבוצה.

הציבור מוזמן לבוא ולעודד את הרצים

להלן רשימת נבחרת רצי קבוצת אשדות יעקב איחוד לפי סדר ריצתם.

שמות המשתתפים	גיל	קטגוריה במטרים
גלעד פולק / יובל פרידר	בוגר 18-30	1,000
רן ספיבק	ילד עד גיל 14	500
נווה נחום	נער 14-18	800
אתי דוד	בוגרת מגיל 40	600
גיא אלטר	בוגר 18-30	1,000
תו איתן	נער 14-18	800
מיכל דוד	נערה עד גיל 18	600
ישי דוד	ילד עד גיל 12	500
אורן ראובני	בוגר 18-30	1000
אורית אוהב ציון	בוגרת מגיל 30	400
ניר קוצ'יק	בוגרת 18-30	500
יובל פרידר / רם הראל	בוגר 18-30	1,000
עידן ברון	נערה 14-18	600
מתן שמרון	בוגר מגיל 30	800
צח ידידיה	בוגר מגיל 40	1,000
איתמר וקנין	נער 14-18	800
אסתר וקנין	ילדה עד גיל 14	500
יונתן שטיינדל	בוגר מגיל 30	900
דונית אלטר	בוגר מגיל 40	800
דני בארי	בוגר מגיל 50	600

ראש קבוצה - איל פרידר

ד"ש מדיויד

מצבו ולהצילו. מאז שהגיע ל'שוהם' הוא זוכה לטיפול יוצא מן הכלל מצד הצוות, והשיפור הטיפקודי שלו ניכר לעין. באמצעות הלפטופ מתעדכן דיויד בנעשה בארץ וגם בעולם. בבחירות אמנם לא הצביע, אבל הוא מעורה היטב במפה הפוליטית. פגשתי איש אוהב-חיים, אופטימי, חיוני, ריאלי, מעורה בנעשה. לדבריו, הדבר שהכי חסר לו זו משאית גדולה עם תא קבינה מרווח, שתוביל אותו בכבישי ישראל.

בגלל המרחק מאשדות, לא רבים מגיעים לבקר את דיויד, אבל כל מבקר הוא על תקן VIP ומתקבל על ידו במאור פנים וסימפטיה. דיויד מתעניין, שואל, ושמה על כל מידע חדש; אבל בעיקר שמח להיות בחברת אנשים מוכרים. מי שבא הכי הרבה לבקר אותו, כמעט על בסיס יומי (למעט המשפחה) זו ה'מושבה האשדותית' בפרדס חנה: עדי וגיקי גילדר, אהובה ענבי, הניה שפירא וגם חבריו להגה: גדעון איל, מנחם, קותי ואחרים. אחוות מקצוענים. השבוע ביקרו אותו עירית לסטר ומיכאל לוי. גם אתם מוזמנים. לא בבת אחת. דיויד מאושפז במחלקת מונשמים ב' במוסד השיקומי 'שוהם' פרדס חנה.

נאחל לדיויד מכאן בריאות שלמה, שיהנה ממה שאפשר, ובעיקר - הרבה נחת.

אבנרון

שעות פעילות המרפאה האזורית בחג ובחול

המועד פסח

08.00-12.00	3/4/15 יום שישי ערב החג
08.00-13.00	5/4/15 יום א'
08.00-13.00	6/4/15 יום ב'
08.00-13.00	7/4/15 יום ג'
08.00-13.00	8/4/15 יום ד'
08.00-12.00	9/4/15 יום ה' ערב חג
10/4/15 -	יום ו' - המרפאה סגורה

את דיויד שטיינברג לא פגשתי חודשים ארוכים. ידעתי שהוא מאושפז ב'פוריה' והבנתי שמצבו קשה. דיברו על קריסת מערכות, על כך שהוא מתקשה לנשום בכוחות עצמו. שצריך להתפלל לנס. את אהובה לא העזתי לשאול. פחדתי מעין הרע. מעת לעת שוחחתי עם עדה חזן שעידכנה אותי באשר למצבו של דיויד. הדיווחים לא היו אופטימיים, בלשון המעטה. יחד עם זה, כך נאמר לי, הוא בהכרה ומזהה את הסובבים אותו. מעת לעת הייתי חולף סמוך לביתו המטופח ומבחין ברכב הטיפעולי המיוותם (שבינתיים נמכר). לפני כחודשיים נכתב בעלון שדיויד עבר למוסד השיקומי 'שוהם' בפרדס חנה ושהוא מצפה לביקורים.

קפצתי לבקר אותו באחת השבתות. בתחילה קצת נבוכתי, אבל דיויד, שזיהה אותי מיד, לא נתן למבוכה להשתלט עליי, והתפתחה בינינו שיחה מאד מעניינת, כאשר הוא ישוב על כיסא גלגלים מול לפטופ פתוח, ומעת לעת נוטל את המכשיר הסלולארי ומצלם את המבקרים. בתקופת האישפוז הארוכה, נאלץ דיויד להגמל משני הרגלים רעים: האחד - תאוות יתר לאכילה (מאז שאושפז כל ההזנה שלו נעשיית דרך אינפוזיה וכתוצאה מכך הוא רזה מאד). דבר שני, הוא נגמל לחלוטין מעישון. מאחר והוא מחובר דרך קבע למכשיר הנשמה, קשה לו לדבר, אבל הוא מצליח להשמיע קול עמום, שברכיזו מסויים ניתן להבין חלק מהדברים ולנהל איתו שיח. כך למשל הוא סיפר לי שבי'פוריה' עמד על סף מוות, לאור קריסתן של מערכות חיוניות, אבל באורח פלא הצליחו הרופאים לייצב את

גיא אלטר - מצטיין רמטכ"ל

המנהרה באמצעות רובוט את הממצאים החוצה וראינו שאין מלכודים, וידאנו שאין יותר סכנה עבור הכוחות". בפעילות זו הצליחו הכוחות להבין כי לוחם גולני אורון שאול ז"ל אינו בחיים.

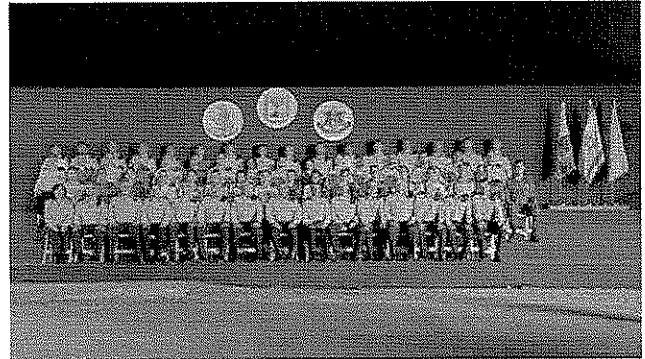
בין המוזמנים לטקס היו הוריו של גיא-הדסה ויונתן אלטר.

יונתן: ידענו באופן כללי מאד על חלקו של גיא בלחימה בצוק איתן, ולא מעבר לכך. ידענו שהוא נכנס ויוצא בעקבות לוחמיו בגזרות השונות. על האירוע הספציפי בגינו קיבל גיא את אות הרמטכ"ל לא ידענו ולא שמענו, אלא לאחר שקיבלנו את ההזמנה. גיא, שהוא בחור מופנם וצנוע, קיבל את הבשורה בצורה טבעית ולא עשה מזה עניין.

באירוע נכתו הרמטכ"ל הטרי גדי אייזנקוט, מפקדי החילות ופורום המטה הכללי של צה"ל יונתן מציין שגיא משרת ביחידה המובחרת כבר 9 שנים, בשלב זה הוא מרוצה מן העשייה ואין לו כוונה לפרוש.

בהצלחה לגיא ולמשפחתו!

רשם: אבנר

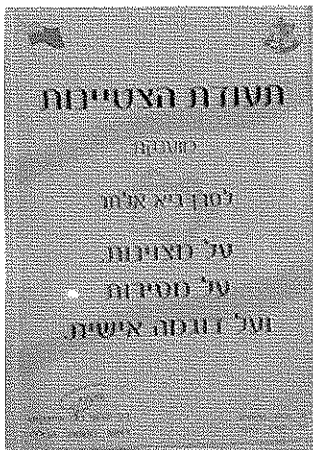

ביום ראשון לפני חג הפסח, התקיים בבסיס תל נוף הטקס השנתי לקבלת אות מצטיין רמטכ"ל. האות מוענקת ל- 48 קצינים מכל זרועות הצבא. הקצינים הנבחרים מומלצים ע"י מפקדיהם - בעבור תרומתם ליחידה ועל היותם דוגמה ומופת.

'אני מתכבד לעמוד כאן היום ולהעניק לכם את אות ההצטיינות', אמר אייזנקוט. 'אני רואה בכם את התעוזה ואת היצירתיות לפרוץ דרכים חדשות ולהגיע להישגים מרחיקי לכת. זכרו כי בידינו הפקידו את מיטב הנוער ועלינו להיות ראויים לכך. החינוך והערכים שעליהם גדלתם הם הבסיס האיתן לעשייתכם האיכותית בצה"ל, לנתינה ולתרומה שלכם לביטחון מדינת ישראל, הוסיף הרמטכ"ל.

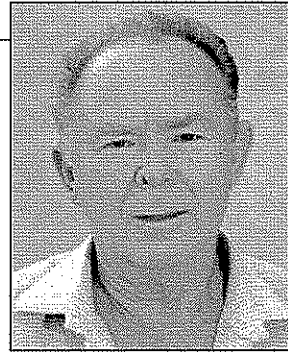
בין המצטיינים היה גם סרן גיא אלטר, מפקד פלוגה מיהל"ם (יחידת הנדסה למשימות מיוחדות) על פעולתו לאורך מבצע צוק איתן. במהלך המבצע הוזנק סרן אלטר עם כוחות נוספים מיחידת ההנדסה המיוחדת לזירת תקיפת הנגמ"ש של גולני, בה נהרגו לוחמי גולני מפיצוץ הנגמ"ש שלהם בפאתי סגיעייה.

סרן אלטר סיפר ל ynet - כי "לאחר שהנגמ"ש פונה ביצענו חקר ראשוני של בית חשוד באזור ושל הפיר שדרכו לפי החשד נכנסו המחבלים. סרקנו את המרחב מתשש למטענים והתפקיד שלי היה לחפש האם נותרו שם אמצעי לחימה. הורדנו מהפיר של

נזכור

לאורי שלום,

עברו עשר שנים – בעצם זה הרבה זמן
ולי נדמה שרק נפרדנו בלחיצת יד
ואמרנו שלום.

המון דברים קרו מאז –
המשפחה גדלה – איתן התגייס, נבות
השתחרר,
חובב ורקפת בונים משפחה.

והחצר של אשדות מתגעגעת אליך.
מגרשי החנייה – קטנים,
המדרכות צרות לבעלי הקלנועיות.
ואנחנו נשארנו, לאופק צופים
ועמדנו בצד ונפנפנו ביד
אהבנו אתכן חסידות האביב,
אורי שלום,
מכל בני המשפחה שזוכרים ומזכירים אותך.

רינה פלג

נר נשמה – חודש אפריל

כ"ד אדר ב'				
תשנ"ז	2.4.1997	מיכאל	דיין	
כ"ז אדר ב' תש"ל	4.4.1970	גרשון	קורן	
י"א ניסן תש"ן	6.4.1990	בנימין	ברומיל	
כ"ו ניסן תשנ"ד	7.4.1994	פנחס	אורן	
ח' ניסן תשל"ו	8.4.1976	שושנה	וולודרסקי	
כ"ד ניסן תשנ"א	8.4.1991	מרדכי	גלי	
ג' ניסן תש"ס	8.4.2000	אורי	שפירא	
א' ניסן תשי"ט	9.4.1959	דינה	שפירא	
כ"ט ניסן תרצ"ז	10.4.1937	טוביה	קרופינסקי	
כ"ה ניסן תשמ"מ	11.4.1980	נפתלי	כץ	
ח' ניסן תשנ"ב	11.4.1992	טובה	דרור	
י"א ניסן תשנ"ה	11.4.1995	יצחק	קפלן	
כ"ב ניסן תשנ"ו	11.4.1996	אסתר	ורדי	
כ"ו ניסן תשנ"ו	14.4.1996	יהודה	ליבוביץ	
ה' ניסן תשס"ה	14.4.2005	אוריאל	פלג	
ט"ז ניסן תשמ"ז	15.4.1987	דב	גפני	
כ"ג ניסן תש"ד	16.4.1944	מיכל	פנצפניקוב	
כ"ג ניסן תשס"ט	17.4.2009	צילה	פונדק	
י"ג בניסן תש"ח	21.4.1948	יוסף	יעקוב	
כ"ו ניסן תשי"ב	21.4.1952	אלכסנדר	זלקינד	
ז' אייר תשנ"א	21.4.1991	בלומה	חזן	
י"א אייר תשנ"ד	22.4.1994	ניצה	איתח	
א' אייר תשס"ט	25.4.2009	זוסיה	פלדמן	
י"ח בניסן תש"ח	27.4.1948	חיים	גרושקה	
י' אייר תשמ"ח	27.4.1988	זלמן	פלג	
ב' אייר תש"ן	27.4.1990	בלומה	בורשטיין	
כ"ב בניסן תש"ל	28.4.1970	אברהם	אקראי	
ז' אייר תשמ"ה	28.4.1985	רחל	וולשובר	
י"ט ניסן תשמ"ו	28.4.1986	פסיה	קורן	
ז' אייר תשנ"ג	28.4.1993	בלה	צפיר	
ח אייר תשכ"ד	29.4.1964	מנחם	פונדק	

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא
באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

שפוך חמתך ?

משאירים את הדלת פתוחה לרווחה ואומרים:

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב
וְאֵת נְוֹהוּ הַשָּׁמוּ. (תהילים עט, ו-ז)
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ
וְחָרוֹן אַפְּךָ יִשִּׁיגֵם. (תהילים סט, כה)
תִּרְדֹּף בָּאָף וּתְשַׁמְדֵם
מִתַּחַת שָׁמַי יי. (איכה ג, טו)

סוגרים את הדלת.

יש נוהגים לומר תוספת זאת:

שפוך אהבתך על הגויים אשר ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך קוראים
בגלל חסדים שהם עושים עם זרע
יעקב ומגינים על עמך ישראל מפני
אוכליהם. יזכו לראות בסוכת בחיריך
ולשמוח בשמחת גוייך.

חוספה שנמצאה בכתב יד של הגדה לפסח מ-1521
המיוחסת לנכדו של רש"י.

דורות רבים ובאין ספור סדרים של פסח
אנו מנסים לשטות אותך, האלוהים,
בממלכות ובגויים אשר לא ידעוך –
ואתה, ברחמך ובחוכמתך ממאן
להקשיב לקללה, לקטרוג, לשלילי.

על כן אפייט לפניו תפילה חדשה:

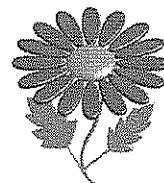
אנא, בחסדך, שפוך חוכמתך אל הגויים
אשר לא ידעוך ועל הממלכות אשר
בשמך טרם קראו: כִּי מְצִיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,
וְדַבֵּר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם. (מיכה ד, ה).

שפוך עליהם תורתך ואורך ישיגם.
עורר ליבם והנחה דרכם מתחת שמי יי.
וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים, וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה
אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו, וְנִלְכֶה בְּאַרְחֵתָיו: כִּי מְצִיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבֵּר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם. (ישעיה ב, ה).

מיכאל לוי

סביבה - פרחים - ריחות עמליה ד' מתחברת לטבע של אז ושל היום

עד היום אני זוכרת את ריחם המתוק של פרחי לוע-הארי ופרחי הקמנטור שפרחו בגינה שאבא שלי טיפת. בכל מקום בו גרנו, אבא מיד ארגן ערוגות ונסע למשתלה להביא שתילי פרחים, כי אמא מאוד אהבה שיהיו פרחים באגרטל על השולחן בסלון הדירה ולא התחשבה בדעתו של אבא, שטען כי בצנצנת הם ימותו ויבלו מהר ואילו בגינה הם מחזיקים מעמד הרבה יותר זמן וכולנו יכולים ליהנות מיופים וריחם.

אך לבסוף, כמו בכל משפחה פולנית טובה, אבא היה קוטף כמה פרחים בשביל הצנצנת כדי שגם אמא תשמת. צריך לזכור שהורי הגיעו ארצה כחלוצים, אך לא הצליחו להגשים את חלומם, כי המוסדות המיישבים לא נתנו להם קרקע להתיישב עליה, והקבוצה אליה השתייכו, שחיכתה המון זמן התפרקה, וכל אחד הלך לחפש לו פרנסה במקום אחר.

למרות שלא הגשים את חלומו, אבא נשאר חלוץ בנשמתו, ומחוץ לשעות העבודה אהב את ההתעסקות באדמה, שתילה וטיפול בגינה. אני בטוחה שאת האהבה שלי לטבע, ולבעלי חיים קיבלתי ממנו. אהבתי לטייל איתו בשדות לאורך נחל קישון, אז היה מספר על הטיולים שלו בביה"ס, ועל מורה אחד שבמיוחד חיבב עליהם את שיעורי הטבע, שעבורו היו שינוי מרענן היה אחרי שעות הלימוד בחדר או בישיבה.

אז פיקחו עיניים ונחיריים. שאפו, הריחו ותיחנו. הכל כמובן בחינם!!

חג אביב שמח!!!
עמליה דיין בת-ארי

לפני המון זמן מינה אותי עורך העלון להיות כתבתנו לענייני סביבה, אמנם קיבלתי עלי את התפקיד בהכנעה, אבל די נמאס לי לכתוב על פחי אשפה ועל התנהגות לא הולמת של פלוני או אלמוני, מה גם שאין לנו מצלמות נסתרות או גלויות המשקיפות על אתרי האשפה שלנו. מדי פעם אני מתעצבנת כשאני מגיעה ורואה שמישהו התעצל ללכת עוד מטר ככדי לשים את שקית האשפה בפח הריק והניח אותו בפח המלא לשמחת לבם של החתולים המורעבים שפיזרו את תכולת השקית לרדיוס גדול מאוד. מבט אל הפח עצמו מלמד שמישהו הניח בו קרטון ענק ובקבוקי פלסטיק, במקום להטריח עצמו אל כלובי המיחזור שממזרח לכלבו ולהניחם שם. עוד מעט יתחילו החמסינים ואם לא נקפיד להניח את הדברים במקום הנכון, המוני זבובים ישתוללו משמחה סביב לפחי האשפה. אז עוד קצת מאמץ וכולנו ניראה יפים יותר.

בעלון הקודם סיפרתי על יופיים של הפרחים המקשטים את הקיבוץ ואמרתי שעוד מעט תפרחנה הערוגות החדשות שיצר דובי ש. במו ידיו החרוצות ממערב למדרכה הראשית העוברת ליד הכל-בו. הדיו טרם נספג אל הדף, והנה כבר פורחות להן כמה ערוגות, ובאחרות נשתלו שיחים בעלי עלים מגוונים ונאים. זה באמת נהדר.

ומעל הכל - כמה נעים ללכת בערב על מדרכות הקבוץ ופשוט לנשום עמוק אל תוך הראות את פריחת ההדרים. 'הפרדס הקטן' ליד בניין המזכירות הישנה, הצטמצם מאוד בהיקפו ולעומתו, ליד בית הקומתיים של הסטודנטים ובמקומות נוספים בקיבוץ, ניתן למצוא עצי הדר שנשתלו בידי דיירים ובאדר, כמו שנאמר בשירה של נ. שמר, הם מנפקים ניחוח בשום ומשכר. בעת הזו, כשאני עוברת על אופני התלת גלגלים, אני מאטה את המהירות ושואפת מלוא ראותי מהאוויר הבשום והקסום הזה ומחכה לפריחתה של יערת הדבש שלי, שבשנה האחרונה התעייפה קצת וריחה שוב לא מתפשט למרחוק כמו פעם.

מי ומה באשדות

עבר בשנים האחרונות כמה שינויים שאמורים היו לעזור לו כלכלית: השירוניים הוחלפו במצגת, אומנים ידועי-שם (ותאבי ממון) אינם מוזמנים, צוות ההגברה התחלף ועוד, אלא שהציבור ממשיך להצביע ברגליו ולא מגיע.

האם זו עייפות חומר טבעית של ציבור שמאס בטרנד הזה? האם זה המחיר, שקפץ בשנים האחרונות באופן דרמאטי? אולי סיבה אחרת?

מסתבר שמנקה מדהימה, נגנים נפלאים וזמרים מצויינים, אינם עוד ערובה להצלחה. דווקא על רקע הפסימיות, בולטת נוכחותו הזימרתית של **יואב לבית שוחט**, שעשה השנה פריצה גדולה בתחום הזמר, ובוודאי נשמע עליו בעתיד.

בפינה הדרומית של המשק, סמוך לגדר ההקפית, ניצבת מכולת אשפה, אליה מוביל מעלה משופע שמאפשר ריקון מסודר של עגלות. אלא שהמכולה, כמו אותה פרוצה נודעת, מוגבלת בתכולתה, ומה שלא נכנס פנימה עקב עומס יתר, נזרק מסביב, כפי שמראה התמונה, ועד שמגיע רכב הפינוי ומעמיס את השאריות, עוברים ימים. האם אילוץ? שיטה? תחליטו אתם. אנחנו, כדי להרגיע את מצפוננו, שאלנו את דובי החצרן וזו תשובתו: המועצה האזורית מאשרת להציב מכולת פינוי אחת בלבד. מאחר והפינוי לאתר האשפה נעשה אחת למספר ימים, עולה המכולה מפעם לפעם על גדותיה, ואז אין ברירה ושופכים מסביב. האם באמת אין ברירה??

המשך בעמוד הבא

תקרה אינה מיותמת - לפני שיצאו לטיול ביפן ביקשו **אתיקה ואורי שיפר** להעביר למארגני הסדר האשדותי את המסר הבא: "יעקב בניית התקרה האקוסטית החדשה לא נוכל השנה לתלות את בדי השבטים, המלווים אותנו בכל פסח כבר עשרות שנים", לקח צוות החג על עצמו למצוא פתרון – ומצא. השבטים ניתלו אחר כבוד מסביב לתקרה על לוחות העץ...

אורי מזכיר לי שיוצרי 'מדורת השבטים' הם: יאיר קינן-קנטרוביץ, תרצה שניפר ופנינה חזן, מנוחתה עדן. נקווה שחסרונם של תריסר השבטים לא יפגע כהוא-זה באוירת הפסח.

החלפתה של התקרה הוותיקה, שהלכה והתפוררה עם השנים, נעשתה בידי האמונות של דוואס, שסיים אך לא מכבר את שיפוץ מגדל המים. ברכות גם לשאול אתר, המבלה בפרו, שסייע במימוש הפרוייקט.

פינת המעקב של ימי ומהי עסוקה בשבועות האחרונים בכרזות שניתלו במקומות שונים בקיבוץ ובחלוף האירוע איש לא טרח להסירן. אז קודם כל אנחנו שמחים להתבשר שאחרי שנה תמימה למדי, ימגרשי הספורטי הוסרו מרצפת חדר האוכל. לבשורה משמחת זו מצטרפת העובדה שהכרזה ליד שער הכניסה הוסרה אף היא. כרזה שעדיין מתנפנת ברוח שייכת לאסם המקומי, שהסרתה כרוכה במבצע מורכב ומסובך יותר. יש מתנדבים?

כמשתתף קבוע במועדוני הזמר של עמק הירדן לדורותיהם, אני חש, ולאחרונה ביתר שאת, שהמפעל החשוב הזה, שמלווה אותנו כבר עשרות שנים, הולך ומתקרב בצעדי ענק אל סופו. מספרם של באי המועדון הולך ומצטמצם, אחוז הצעירים שנוטלים בו חלק אפסי, ואפילו שרהליה שרון, שיודעת להדביק את כולם באנרגיות שלה, נראית כמי שהשלימה עם רוע הגזירה. השפל הורגש היטב במועדון האחרון (שירי חנן יובל) אליו הגיעו כמה עשרות בלבד, בהם ראש המועצה יוסי ורדי, שבוודאי חש שלא בנוח. המועדון

מי ומה - המשך...

- ביקש ליצור שורת גינות לאורך שדרת הפיקוס השתרעת מכביש הגישה ועד בית אחדות. הוא הביא בכוחות עצמו אבנים שחורות מהמקלטים, בעזרתו בנה מתחמים מלבניים, העמיס אדמה, סידר השקיה, זיבל ושתל צמחים צבעוניים שייפו את השדרה המרשימה. הציבור כדרכו הגיב בהשתאות ופירגן, במזכירות ביקשו ממנו להסתפק ב'קו מינימליסטי'. הוא הלך בדרך שבחר.

דובי, שהוא גם צפר חובב, ביקש לתקן את הדיווח האחרון שלי בנושא מעוף הקורמורנים וציין שהללו נעים מישראל לעבר אירופה, שם הם מקננים, ובסיום פרק זה, ממשיכים לעבר אפריקה.

אז כבר ברור לכם שתם עידן ירקות שבת בחצי מחיר! מי שתמיד להצטער על כך הכי הרבה יהיו אנשי 'בית ראשון במולדתי' ואחרים, שצבאו על הפתחים דקות ארוכות לפני שעת הפתיחה ורוקנו את המדפים בטרם הגענו. מעולם לא הסכמתי עם האמירה 'עניי עירך קודמים', כמו במקרה הזה.

החורף הרשמי אמנם מאחורינו, אבל בימים אלה זכינו למנה נוספת של גשם (כ-10 מ"מ) שמקרב אותנו לעבר שיא של עשרים השנים האחרונות. באדיבות שאול ינאי קיבלתי לידי נתונים של רישום גשם באשדות מאז שנות השלושים של המאה הקודמת. בעלון הקרוב אני מתכוון להציג נתונים אלה בתקווה שניתן להסיק מהם משהו לגבי העתיד.

הצרכי סדר בחצר האוכל

בשעה 19.00

כסח כפר וינאח לכולל!

עלון פסח 1459

עריכה ומי ומה – אבנר רון

שער – ברכה פונדק

עימודים – אירית גל

צילום עלון – אתי רון

שלושה מי יודע. לקראת שנת התשעים הוחלט באשדות להסדיר את נושא המימצאים הארכאולוגיים שהתגלגלו ממקום למקום, ולהקים, בפיקוח רשות העתיקות ו'גן ארכאולוגי' מסודר וממוסד. חגי ברון נטל עליו את המשימה ועמד בה יפה, למעט פריט אחד עליו לא הצליח לשים את ידו. בימים אלה 'נמצא' הפריט החסר והוצב על אחד משלושת העמודים.

תיעוד מוצק - מזה עשרות שנים מייפה אברהמיק חזן את חצרנו בפסלי מתכת, בטון, זכוכית וחומרים נוספים, שלמד לעבד במו ידיו ברוכות הכשרון. אברהמיק בצניעותו הרבה, מכין את הפסלים במחסן שהעמידה הקהילה לרשותו, ודואג להציבם בפינות שונות של המשק וגם מחוץ לו. מעולם לא התהדר בפסל כזה או אחר, והוא חש כשליח למען הקיבוץ שאותו הוא אוהב. לאחרונה הציב אברהמיק שלטי זכוכית במקומות שונים השייכים למחוזות העבר (האסם למשל) ובהם תולדותיו וסיפורו האישי של מקום יפה ומיוחד מאד. אברהמיק הוא נכס אשדותי, והיצירות המדהימות שלו הן ירושה לנו, לבנינו ולבני בנינו.

דובי שושני הוא איש חרוץ בכל קנה מידה. פעם זה היה בבנות אחר כך בהוראה, בהמשך ברפת ועכשיו בגן הנוי. איכפתניק בלתי נלאה. דובי - איש עבודה ברמ"ח אבריו